ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ДИТЯЧИЙ ЖУРНАЛ

К.Л.А.С.

ЗВІДКИ ВЗЯВСЯ КАЛЕНДАР

Як запрошувати на танець

ЗАРБИ НУЮТЬ! АШЕ АВДАННЯ- АЙТИ ЇХ!

Я ДЛЯ МАЙБУТНІХ ДІВ МОРОЗІВ

Особливості українського національного зоопарку

ВИГРАЙ ПРИЗ

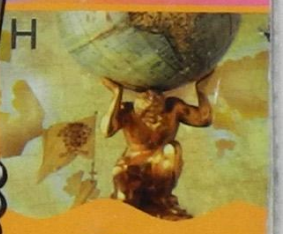

КОЗЕРІ

ОТАКІ ВОНИ ВСІ !

Привіт, це знову я, Класний!

Після цих слів раджу тобі негайно перегорнути сторінку у зворотний бік і ще раз помилуватися нашою Класною компанією на обкладинці. Там всі наші: і Киця, і Колібрик, і Джо, і навіть Пундик... Супергерої нашого супер-Класу!

А тут – хто?.. Самі розумієте. Наші творці і тирани. Як-то кажуть, навіть Місяць уповні має свій зворотний бік. Його нікому не видно, але він є. Так само і в "Класі" – ми всі живемо на його сторінках, спілкуємось, розважаємось, а ви, читачі журналу, чомусь наполягаєте на знайомстві з нашими творцями. Тобто з тими, хто на зворотному боці Місяця. Хто весь "Клас" вигадав, а тепер пишається таким безпідставним учинком.

Як похмуро жартує наш бос Во Вік: "Через недотримання техніки безпеки людина може не тільки померти, але й народитися". Відтак і вважає, що весь "Клас" з'явився на світ завдяки бурхливій фантазії творчого колективу.

Ну що ж – самі подивіться, що то за колектив такий.

Олексій, приміром, Пасічник. Найвідповідальніший з усіх секретарів. За знаком зодіаку – Овен, за східним календарем – Дракон. Перший читає всі листи, які надходять до "Класу", відтак почав уже скаржитися на очі та кількість дописувачів. Головний учасник тернопільських КВК. Найбільше захоплення – Киця. Для решти дівчаток повідомляю по секрету: неодружений!

Олег Кіналь – головний художник. Терези, а за східним календарем – вогненний Кінь. Тому без особливих проблем зумів побачити не тільки те, як виглядають Киця, Джексон і пані Ганя, але й навіть мій портрет зумів доволі чесно відтворити.

Андрій Урбан – теж художник. Хоча знаки має цілком інші – Водолій та Бик. Мабуть, справжні художники можуть народитися за будь-яких кліматичних умов. Але розвинути свої художні здібності можуть тільки в "Класі".

Олександра, із захоплюючим уяву прізвищем Вовк, народилася під сузір'ям Близнят у рік Бика. Тому ні на кого не гарчить, а навпаки, тихо набирає на комп'ютері і вичитує все те, що в "Класі" друкується. А якщо хтось не вміє правильно писати, вона не тільки нікого не загризає до смерті, а тихесенько виправляє всі помилки.

Олена Березовська колись була жовтеням. А тепер вона робить верстку журналу незалежно від місяця, року і кліматичних умов. Тобто прагне вставити всі літери і цілі речення у ті вільні місця "Класу", які їй залишили натхненні художники. Навіть цей текст з'явився на сторінці тільки завдяки зусиллям Олени, а вона за знаком зодіаку – типовий Скорпіон.

Андрія Зеленського неправильно називають "технічним супроводом", бо насправді він ніякий не супровід, а "спец" по комп'ютерах і цілком привабливий мужчина, який народився під сузір'ям Лева у рік Змії. Без нього наш "Клас" ніколи б не став таким яскравим, як його уявляють різні художники.

А це наш повсякчасний головний біль (тобто редактор) на ймення Во Вік. Мало того, що Телець, та ще й народився у рік Свині. Написав купу книжок, і тепер переконує всіх, що читати краще, ніж дивитися телевізор. Особливо, коли читаєш саме його книжки. Дуже пишається, що одного разу школярі поцікавились, а чи не він зіграв капітана Немо в кіно? Чесно скажу: не він!

І, нарешті, Володимир Головач. Ще не бос, але вже шеф. Як пишуть наші читачі, на його честь уже назвали село в Полтавській області – Головач. На останньому референдумі постало питання надати головній вулиці села назву "Класна". Наш Головач, як і належить суворим Скорпіонам, одразу сказав: "За! А хто проти – хай начуваються!"

Олексій Пасічник ▶

Олег Кіналь ▶

Андрій Урбан ▶

◀ Олександра Вовк

Олена Березовська ▶

Андрій Зеленський ▶

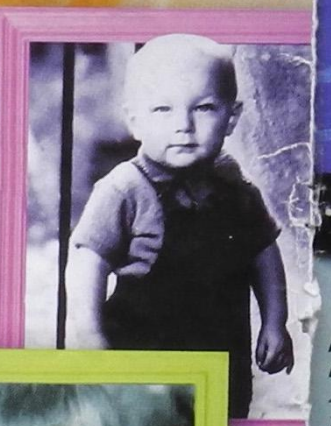

Во Вік ▶

Володимир Головач ▶

Фрагмент загадкової картинки у Класний щоденник

Різдвяне диво містера Добсона — А
Дід Мороз з наукової точки зору — Б
Звідки взявся календар — В-Г
Книжка для Киці — Д-Е
Смакота — Є
Як запрошувати на танець — Ж
Усяка всячина — З-И
Тлумачення сновидінь Міс Хассе — І-Ї
Як совам не сваритися з жайворонками? — Й
Сам собі перукар — К
Історія моди — Л-М
Скарби існують — Н-О
Анекдоти під ялинку — П
Лабораторія професора Крапки — Р
Особливості українського національного зоопарку — С-Т
Гора Рашмор — У
Фокус-Покус — Ф
Хлопчачий лікбез — Х
Школа детективів — Ц
Планета шпигунів — Ч-Ш
Наталка Могилевська: "Усі ми найкращі" — Щ
Класні музичні новини — Ю
Свято дівочої долі — Я
Смерть під партою (продовження) — Я
Різдвяні листівки — Ь

Багатель
невелика музична п'єса, переважно для фортепіано.

Баклага
невелика дорожня посудина, яку носять на ремені.

Бакара
цінний сорт кришталю. Від назви французького м.Баккари, де виробляють такий кришталь.

Вдячний тобі за те, що цілий рік ми були разом. Мені було з тобою цікаво та весело. Якщо тобі також, то можеш вигукнути "WA-A-V", як це робить останнім часом Во Вік, коли "йому також".
Скажу по секрету, що вже з 1-го номера у наступному році піде вставка "Саморобки", а обсяг журналу зросте. Тому всього цікавого і корисного буде більше. Хоча, як казав один відомий Ілліч: "Краще менше та краще", але я з ним категорично не згідний і кажу: "Краще більше та краще". За це будь спок! Так воно і буде, бо це я сказав — Класний!
Цьогорічна Класна лотерея закінчується. Щасливчики зможуть виграти *50 наборів шкільних канцтоварів*. А в новому 1998 році на тебе чекають нові призи: футболки, кепки, горнятка — і все це з класним написом "Клас!".

З Новим роком!
Хай збудуться твої найзаповітніші мрії.
Веселого Різдва!

Твій Класний

«КЛАС!»
науково-популярний дитячий журнал
Реєстраційне свідоцтво КВ №1929

Передплатний індекс 40240
Видавець фірма «W» ltd
8, м.Тернопіль, а/с 525
Тел/факс (0352) 22 23 97

Відділ розповсюдження "Школярик"
(0352) 22-08-78
Редакційний відділ "Школярик"

Головний редактор Во Вік
Головний художник Олег Кіналь
Художник Андрій Урбан
Відповідальний секретар Олексій Пасічник
Верстка та коректура Олександра Вовк
Технічний супровід Андрій Зеленський
Верстка Олена Березовська
Літературний редактор Володимир Головач

Виготовлено в Україні
© «W» ltd, 1997.
При частковому чи повному передруку текстів та відтворенні графічних матеріалів журналу «Клас!» посилання на журнал обов'язкове.

Для "Класу" писали, малювали і фотографували:
Михайло Маслій, Володимир Сушкевич

Увага! *Редакція "Класу!" повідомляє, що веде листування з читачами винятково на сторінках журналу, не надсилає адреси артистів, їхні фотографії, а також не виконує домашні завдання і контрольні роботи.*

цями. Тобто з ти
а тепер пишаєть
Як похмуро жар
дина може не т
"Клас" з'явився
Ну що ж — самі
Олексій, примір
ком зодіаку — О
ти, які надходять
дописувачів. Гол

Олександра Вовк

Олена Березовська

Різдвяне диво містера Добсона

Коли лапатий сніг тихо падає за вікном і новорічна ялинка от-от запалає радісними вогниками, коли наближається Різдво або Новий рік, так приємно згадати всіх своїх рідних, близьких та коханих і надіслати їм святкову листівку. Звісно, є телефон — або телефакс чи навіть модем! — однак зараз якось не до них: ця розумна і корисна в побуті техніка аніскільки не підходить, коли хочеться передати слова кохання, поздоровлення і побажання. Ні — цим святам більше пасують традиційні і такі знайомі святкові листівки, на яких можна власною рукою написати свої найщиріші і найтепліші слова.

Саме тому "Клас" і вирішив подарувати кожному своєму читачеві кілька таких святкових листівок. Вам залишається тільки взяти ручку і вигадати найтепліші слова поздоровлення.

Тому не будемо тривожити зараз вигадку пана Белла — телефон. Хай телефон у ці передсвяткові дні перепочине і поступиться місцем вигадці іншого джентльмена. Адже рівно 202 роки тому англійський художник Добсон створив своє маленьке (за розміром, однак не за значенням!) диво — різдвяну вітальну листівку, яка тішить нас і до сьогодні.

Пам'ятаю, як зараз: сидів собі містер Добсон за різдвяним столом, добродушно запиваючи святкову гуску традиційним пуншем — аж тут я і підказав йому дещицю. Містер Добсон аж руками сплеснув, проливши пунш на свій сюртук: "Well! The Christmas card!.."

Чесно кажучи, мені не було особливо важко навіяти містеру Добсону думку про вітальну різдвяну листівку. Ще у середньовіччі у багатьох монастирях продавали маленькі гравюрки з повчальними релігійними сюжетами. Заможні люди охоче купували ці гравюрки і навіть дарували своїм рідним та близьким на Великдень або Різдво. А от надсилати їх поштою (хоча б голубиною) тоді ще ніхто не додумався. Це спало на думку лише після 1760 року французу Домезону. Саме він запропонував надсилати візитні картки із запрошеннями на бал або звані вечори поштовими диліжансами. Однак у Франції цей винахід особливої популярності не набув, оскільки зміст відкритих листів одразу почав цікавити місцеву поліцію.

Невдовзі ця французька мода з'явилася і в нас — як і будь-яка інша французька мода. Візитки з картинками зробили собі такі люди, як полководець Суворов, письменник Фонвізін, президент Академії наук Бецький. Але перші справжні різдвяні листівки прийшли до нас з Англії, де їх і вигадали ми з містером Добсоном. Підприємливі купці купляли тільки такі листівки, на яких був малюнок, але не було англійських написів. Текст наносили вже вдома рідною мовою. Справа ця була вельми обтяжливою, тому і коштували листівки цілого карбованця за штуку — хоча конверти, марки і поштовий папір можна було придбати за лічені копійки. Сніг на різдвяних листівках був зовсім, як справжній — з борної кислоти. Існували і листівки з самим лише контуром малюнка — для самостійного розфарбовування. А ще були листівки, які просвічувалися наскрізь, зображаючи замки, ночі, пейзажі, лісових звіряток навколо Діда Мороза.

Згодом такі листівки почали виготовляти і в Російській імперії. До 1917 року було видано понад 6400 видів різдвяних листівок, а малюнки до них робили такі видатні художники, як Л.Бакст, І.Білібін, О.Бенуа, К.Маковський, М.Реріх.

Та все ж головна привабливість будь-якої святкової листівки — не малюнок, а текст, який ти пишеш на її зворотному боці. Його ніжність, душевність і щирість. Сподіваюсь, ніколи не приживеться у нас вигадка американської телеграфної компанії, яка у двадцяті роки запровадила такий вид послуг: ти обираєш один із стандартних текстів поздоровлення за каталогом, а потім надсилаєш телеграму з номером. Наприклад, John-17. І все — адресат отримує твоє стандартне поздоровлення. Зручно, дешево, але цілком бездушно!..

А ти, читачу, можеш обрати будь-яку з чотирьох наших Класних різдвяних листівок і надіслати її своїм близьким. Тільки не забудь — текст мусиш вигадати і написати сам! Саме ти — і ніхто інший!

Дід Мороз з наукової точки зору

— Пане професоре, — урочисто промовив Колібрик, звертаючись до професора Крапки, — я прийшов до вас від імені усього прогресивного людства, точніше, дитячої його частини, напередодні Нового Року та Різдва із запитанням величезної, просто глобальної важливості! Скажіть, будь ласка, чи існує насправді Дід Мороз? Бо у нашому Класі точки зору розділилися: одні вважають, що він є, інші — що все це вигадки дорослих. Вам, видатному вченому нашої епохи, треба, нарешті, покласти край подібній невизначеності.

Професор Крапка розчулився, зняв окуляри, протер хустинкою вологі очі і схвильовано сказав:

— Спасибі, Колібрику. Приходьте усім Класом увечері. Я за цей час проведу деякі підрахунки стосовно проблеми існування Діда Мороза і повідомлю свої висновки, користуючись науково підтвердженими даними...

О сьомій вечора ми зібралися у професорській лабораторії. Професор Крапка поважно почав:

— В результаті проведеного мною дослідження щодо питання справжності так званого Діда Мороза (він же Санта-Клаус, він же Святий Миколай тощо) можу зробити однозначний з наукової точки зору висновок: ніякого Діда Мороза не тільки немає, але й теоретично бути не може! Наводжу беззаперечні факти:

1. *Усім відомо, що Дід Мороз літає на оленях. Нісенітниця! Жодний з відомих науці видів оленів не може літати. На сьогоднішній день записано та занесено у каталоги та довідники понад 300 000 літаючих живих істот. Серед них здебільшого зустрічаються птахи та комахи, але аж ніяк не олені.*

2. *Згідно даних Міжнародного бюро народонаселення, Різдво зустрічає 378 мільйонів людей. Якщо в середньому на кожен будинок чи квартиру припадає по 3,5 дитини, то Діду треба відвідати 91,8 мільйона будинків.*

3. *З урахуванням годинних поясів Дід Мороз працює по 31 годині на добу. Розрахунки доводять, що за одну секунду він повинен відвідати 822 квартири чи будинки. Це означає, що навіть якщо у кожній квартирі є хоча б одна чемна дитина, яка заслуговує на подарунок, Дідові за одну тисячну долю секунди необхідно зупинити свої сани, вилізти з них, залізти у димохід, покласти подарунки і повернутися.*

4. *Загальний шлях між квартирами складає 121,5 мільйона кілометрів. Це, у свою чергу, означає, що Дід Мороз повинен пересуватися зі швидкістю 1046 кілометрів за секунду, що у 3000 разів більше за швидкість звуку!*

5. *Кожна дитина отримує подарунок середньою вагою 0,9 кілограма. Таким чином загальна вага подарунків у мішку Діда Мороза складає 321 000 тонн.*

6. *Середній олень може нести вантаж не більший за 136 кілограмів. Навіть якщо припустити, що олені Діда Мороза можуть нести у 10 разів більше, то виходить, що Мороз має запрягти 214 200 оленів. Разом з Морозом, санями та подарунками вони повинні будуть тягнути 353 430 тонн, що, наприклад, у 4 рази перевищує вагу бойового крейсера.*

7. *Якщо вантаж вагою в 353 430 тонн летітиме зі швидкістю 1046 км/сек, то він буде відчувати величезний опір, як космічний корабель у щільних шарах атмосфери. Перший олень прийме на себе 14,3 квінтильйона джоулів енергії, тобто, м'яко кажучи, йому стане трошки жаркувато.*

8. *Таким чином, перший олень моментально згорить, підставляючи під удар другого, і так далі. В результаті пролунає пігантський вибух, і вся запряжка оленів згорить за яких-небудь 0,00426 секунди. Діда Мороза, який сидить у санях, притисне відцентровою силою, що буде у 17 500 разів більша за силу земного тяжіння. Якщо припустити, що Дідусь важить 100 кілограмів, на нього буде тиснути повітряний стовп у 1 953 544 кілограми.*

Ще якісь питання стосовно існування Діда Мороза є? — професор переможно подивився на слухачів. Всі сиділи мовчки, приголомшені неспростовністю сухої мови наукових доказів, аж доки хтось не постукав у вікно. Коли професор Крапка відчинив його, у лабораторію зазирнув дивний дід з білою бородою.

— Ви, перепрошую, вівса часом не маєте, бо оленів немаю чим "дозаправити".

— Н-немаю... — тільки й спромігся вимовити професор.

— Ну, тоді я полетів далі, може, за містом фермера якогось надибаю. Бувайте, — сказав дивний дід і зник, після чого явно почувся стукіт копит.

Всі вибігли надвір. Надворі нікого не було. Тільки на самій верхівці дерева, що росте біля лабораторії, дзеленчав маленький дзвіночок. Такі дзвіночки представники північних народів, як правило, надягають на шиї їздовим оленям.

До сих пір не зрозуміло: чи то Пундик все підстроїв, чи щось у лісі здохло, але професор Крапка про того Діда Мороза тепер навіть і чути не хоче... Він зачинився у своїй лабораторії, почав відрощувати бороду і придбав на базарі великий лантух. А Колібрик каже, що позавчора він на власні вуха чув з професорської лабораторії мукання оленя!..

Що б це все мало означати?..

Багатель
невелика музична п'єса, переважно для фортепіано.

Баклага
невелика дорожня посудина, яку носять на ремені.

Бакара
цінний сорт кришталю. Від назви французького м.Баккари, де виробляють такий кришталь.

Вадемекум
кишенькова довідкова книжка, путівник.

ЗВІДКИ ВЗЯВСЯ КАЛЕНДАР

Спочатку люди міряли час од літа до літа, од зими до зими. Ще й понині кажуть не "скільки років", а "скільки літ, скільки зим". Знали тільки тепло і холод, а про місяці — тим більш роки — й гадки не мали. Та коли почали люди землю орати, скотарством займатися, отоді по-іншому до всього придивлятися почали. Пішов сік з берізок під корою, то вже білокорий березень настав. З'явилися квіточки — то вже квітень. Трава на випасах зазеленіла — пора травня надійшла. Комашня-черва з'явилася — червень місяць на порі. Липа зацвіла — липень надворі. А як женці в брилях із серпами на косовисько вийшли — от і серпень. Так само кожний місяць свою назву здобув: коли листя жовтіє, коли час йому опадати. Грудень землю студить, січень — по щоках морозом січе, лютий — норовом крутий...

Але це ще не все, бо і календар невдовзі з'явився. Що ж спонукало людей точніше лік часу вести? А от що. Скажімо, зібрали врожай. А як його розподілити, щоб до наступного врожаю вистачило? Коли орати? Коли сіяти?.. От і стали люди до всього уважніше придивлятися: коли птахи відлітають, коли повертаються, коли хмари дощ несуть... Багато вірних прикмет спостерегли.

Зрештою, став їм у пригоді Місяць — по ньому й сякий-такий календар злагодили. Міняється Місяць: то росте він, то старіє. А як дванадцять разів Місяць дідом і молодиком побуває, знову рік на коло своє стає. Отак і з'явилися 12 братів-вимірів, які від Місяця й самі місяцями називаються.

Та місячний календар виявився не надто точний — він закінчувався на 11 днів раніше за земний рік. Тоді вирішили люди міряти час за Сонцем — сонячний календар виявився куди точнішим: лік неточностям у ньому пішов уже не на дні, а на години.

Сучасний календар бере початок ще з часів стародавнього Риму, де мав він 365 днів, що на 6 годин 11 хвилин і 14 секунд менше від того часу, за який Земля робить повний оберт навколо Сонця — це називається астрономічний рік. Для того, щоб календар узгодити з сонячним роком, до кожного четвертого року додавали ще один день — саме так і виник високосний рік (латинське слово bissextilis означає рік, в якому є місяць із незвичним числом днів). А тривалість місяців була встановлена ще Юлієм Цезарем. Звідти і пішла назва "Юліанський стиль" — який, до речі, у деяких країнах існує і досі. Однак і Юліанський календар було визнано недосконалим, оскільки він перевищував тривалість астрономічного року на 11 хвилин і 14 секунд — відтак кожні 128 років утворювалась розбіжність із сонячним роком рівно на одну добу. Тому 1576 року італійський астроном Луїджі Ліліо запропонував новий календар, бо неточність у відліку часу вже становила цілих 10 днів. Отож всі і вирішили, що після четверга 4 жовтня 1582 року настане п'ятниця — але вже 15 жовтня. Отак і зникло тоді десять днів календаря.

Новий календар назвали григоріанським і запровадили у більшості європейських країн. Проте Росія (до якої тоді входила і Україна) такий календар довго ігнорувала. І тільки 1918 року, коли різниця вже сягала 13 днів, ми перейшли на григоріанський календар. Тому замість 1 лютого настало відразу 14 лютого 1918 року. А на радість дітлашні з'явилося у нас ще одне свято — старий новий рік. Тобто Новий рік за старим стилем.

А вчені все мріють удосконалити календар, раз і назавжди навести в ньому порядок. Адже в кожному нинішньому році один день залишається "зайвий", а високосного року — аж два. Звідки беруться ті "зайві"? А от звідки. Рік — це 52 тижні по 7 днів та ще один день:
52 x 7 + 1 = 365. Через цей один день і кривиться середа на п'ятницю, і бігають дні по тижнях, і котиться календар, наче криве колесо. Щороку новий календар друкувати доводиться! От і думають вчені зробити такий календар, який би на всі часи одним залишався.

НОВИЙ РІК ОДИН — А ВСЮДИ РІЗНИЙ!

Новий рік — незвичайне свято, передусім, завдяки магії першого числа, магії початку. Звідси і прикмети, правила поведінки, що стосуються першого дня Нового року.

Приміром, як зустрінеш Новий рік — такий увесь рік і видасться. Якщо новорічне свято веселе, щасливе — то й рік такий буде. Якщо на Новий рік щось з людиною станеться, те саме триватиме цілий рік. Якщо гості на Новий рік — весь рік ходитимуть до тебе гості. У гості на Новий рік першим чекають молодого хлопця — вважається, що це приносить удачу. Дівчата в перший день Нового року вдягалися в усе нове, щоб весь рік ходити в новому. Відтак і важку, брудну роботу першого дня року виконувати не радилось.

Якщо ти гадаєш, що ялинку в усіх країнах прикрашають у хатах, відзначаючи Новий рік, то одразу скажу: помилясшся! Навіть на Русі європейську звичку ставити ялинку запровадив Петро І тільки 1700 року. Оскільки у В'єтнамі ялинки не ростуть, а Новий рік все одно настає, тамтешні жителі споконвіку наряджають мандаринове дерево.

А в Китаї перед святом помешкання прикрашають нарцисами.

В Англії ніхто нікого на Новий рік не запрошує — там попри всі джентльменські правила ходять святкувати навіть до незнайомих людей без запрошення. Головне — принести з собою шматочок вугілля і вкинути його до сімейного вогнища, аби вогонь у цьому домі горів довго-предовго.

Зовсім інший новорічний звичай існує в Бірмі — там за старовинним звичаєм починають з усіх сил обливати одне одного водою. І ніхто не ображається, бо в Бірмі цієї пори завжди спекотно. А от у нас вдаватися до такого ритуалу на вулиці не раджу — можуть не так зрозуміти.

Всі японці новорічної ночі чекають 108-го удару дзвону в храмі — і... лягають спати.

А от поліцейським з австрійської столиці Відень новорічної ночі не до сну — тут опівночі 31 грудня на соборному майдані збираються тисячі людей, які з першими ударами дзвону на соборі Святого Стефана випускають у небо ракети, запалюють петарди і бенгальські вогні. І стає серед ночі так, наче вдень.

А болгари опівночі Нового року, навпаки, гасять у хатах світло і починають... цілуватися з усіма, кого знайдуть у темряві.

В Італії в той час, коли починають стукати дзвони, сповіщаючи про початок Нового року, краще не виходити на вулицю: за тамтешнім звичаєм саме зараз треба викидати з вікон все зайве, що є у квартирах.

Чехи із словаками роблять одне одному подарунки — як і всюди. Та в них є особливе правило: невдалі новорічні подарунки можна наступного дня повернути до магазину і обміняти.

Особисто мені подобається головне новорічне правило індійців — там ніхто не повинен бути злим, дратівливим чи сердитим, бо таким можна залишитись на весь наступний рік.

Так само по-різному готують і святкову вечерю на Новий рік. Приміром, в Ірані стіл прикрашають бокали з живими рибками.

У Голландії до новорічного столу подають свіжоспечені пончики з родзинками. Такі пончики дозволяється пекти тільки раз на рік.

Американці звикли зустрічати Новий рік із смаженою індичкою на столі.

А угорці новорічної ночі, навпаки, не подають на стіл ні курей, ні качок, ні гусей, аби щастя не "полетіло" здому. Натомість новорічна святкова вечеря відзначається традиційною стравою: часником з медом. Кажуть, дуже смачно!

А у нас, за традицією, новорічний стіл мав бути багатий — Новому року треба було влаштувати радісну зустріч. Багатий новорічний стіл обіцяв достаток на всі наступні 365 днів. Головною стравою вважали молочне порося.

У Гвінеї першого січня по вулицях водять слонів. І при цьому вголос вітають одне одного словами: "З НОВИМ РОКОМ! З НОВИМ ЩАСТЯМ!"

У нас слони живуть хіба що в зоопарках — це вам не Гвінея. Натомість у них немає нашого Діда Мороза із Снігуронькою. А в нас Дід Мороз завжди був! Щоправда, спершу без Снігуроньки — вона на новорічних святах почала з'являтися тільки після того, як письменник Олександр Островський поетично і щемно розповів людям історію Зимової красуні — минулого сторіччя.

А от Санта-Клаусу не так пощастило з онучкою. Він ходить вітати всіх із святами самодин. Санта-Клаус — то родич нашого Діда Мороза, який живе в Англії та Америці. Італійці називають його Бобо Натале, колумбійці — Папа Паскуала, бразильці — Пай Натал, а чехи — Микулаш. До жителів Середньої Азії перед Новим роком із снігів Тянь-Шаню приїздить верхи на віслюку сніговий дідусь Корбобо.

А наш Дід Мороз має прописку у Лапландії — це на півночі Фінляндії. Там навіть існує поштове відділення Діда Мороза. Його співробітники відповідають на численні дитячі листи і поздоровлення своїх кореспондентів з Різдвом і Новим роком.

Втім, ще якихось 200 років тому в країнах Західної Європи про доброго Дідуся Мороза ніхто нічого не знав, замість нього в містах і селах з'являвся страшний на вигляд солдат з різками в руках. Він лякав дітей, і ніяких приємних подарунків ніхто від нього не чекав. Звали того новорічного діда Кнехт Рупхерт.

А добрі Діди Морози з'явилися тільки минулого сторіччя. "З Новим роком! З новим щастям!" — так промовляли вони, посміхаючись до дітей.

Слова ці звичні і для всіх вас. А от чи знаєте ви, коли були вони проголошені вперше?.. Сталося це у 153 році до нашої ери — саме тоді стародавні римляни ввели звичай дарувати під Новий рік подарунки з побажаннями удачі та щастя. Були тоді подарунки з особливим значенням: свічки — символ сонця, золото — знак багатства, мед — ознака приємного життя.

Та до наших часів збереглося прислів'я: "Дорогий не подарунок — дорога увага". Тому не забудьте про подарунки своїм близьким і рідним. Хай навіть будуть ці подарунки дуже скромними — головне, щоб від душі: "З Новим роком, з новим щастям!"

Гриф
напис на документі, що визначає особливий порядок користування ним (напр. "для службового використання").

ПОГОВОРИ ЗІ МНОЮ, КИЦЮ!

Дисплей пристрій для виведення інформації у зручній для зчитування формі.

Колись, у ті часи, коли я сам був завзятим підлітком, а російська співачка Людмила Зикіна вже народною артисткою, дуже подобалася мені її пісня про те, що "поговори зі мною, мамо, бодай про щось поговори". Чесно кажучи, саме з мамою якраз спільних тем щось ніяк не знаходилося. Бо хотілося розмовляти з кимось трошки молодшим – з Марійкою з сьомого-А, приміром. Або з Віолеттою з паралельного Д класу. Вони мені обидві подобалися (про решту дівчаток я зараз не буду), але ні з першою, ні з другою (не кажучи вже про решту дівчаток) я заводити розмову не наважувався. На те була серйозна причина: я просто не знав, як це зробити. Як з ними познайомитися і як їм сподобатися – то для мене була таємниця за сімома печатками.

Втім, про це я розкажу трохи згодом – на хлоп'ячій сторінці під літерою Х. Бо тебе, Кицю моя люба, аніскільки не хвилюють хлопчачі проблеми, взагалі, і мої особисті, зокрема. Тобі самій хочеться справити позитивне враження на свого хлопчика, а що він при цьому відчуває – то дурниці. Так ти кажеш.

І помиляєшся, Кицю моя балакуча! Як не прикро, а помиляєшся. Бо розмовляти навіть з найулюбленішим і найзакоханішим у тебе хлопцем – то не завжди проста штука. Ви можете зустрічатися вже й півроку, і цілий рік, а розмови до пуття все ніяк не виходить, ну хоч трісни! Ти йому про одне, а він тобі зовсім про інше. Чесне слово, як у тій приказці: "На городі бузина, а в Києві дядько". Хіба це розмова?.. І хіба це кохання?..

Чесно кажучи, подібні сумніви часто-густо гризуть душу не тільки дівчаток – хлопців теж: чому не зав'язується розмова?.. Хоча дівчатка потерпають все ж таки більше – принаймні листів на цю тему я більше отримую від них. У чому ж річ?

А вся штука в тому, що хлопчики суттєво відрізняються від дівчаток суто біологічно. Колись я вже про це говорив, але ти мене, певне, тоді не почула. Відтак – повторюю персонально для тебе, Кицю моя мрійлива: дівчатка відрізняються від пацанів суто біологічно! У дівчаток і хлопчиків по-різному функціонує головний мозок, гормональна та ендокринна системи. Суттєві відмінності також у темпераменті, інтелектуальних і чуттєвих здатностях, навіть у розподілі жирового прошарку в організмі, який ти називаєш тілом... Та скрізь! Навіть у тому, як ви кидаєте м'яч або прагнете писати контрольну роботу з алгебри... Недарма ж я раніше натякав, що одні з вас земляни, а інші – пришельці з космосу. Хто саме – обери сама.

Диспут *усний науковий спір; обговорення якогось питання публічно, перед аудиторією.*

Бачиш, Кицю моя розумна, я теж маю певні здібності до наук, відтак можеш звертатися до мене шанобливо: "Пане професоре". Втім, можеш і не звертатися, бо, дивись, професор Крапка ще образиться і закине мене на своїй Машині Часу кудись ближче до динозаврів, а вони журнал "Клас" читати не звикли – кому ж я свою книжку писатиму?..

Однак, не варто про сумне. Повернімося до нашої теми: як дівчаткам навчитися розмовляти з хлопчиками-інопланетянами, які абсолютно не розуміють нормальної дівчачої мови?

Ще раз наголошую: дівчатка і хлопчики розцінюють розмову одне з одним настільки по-різному, що можна вважати їх за представників цілком різних цивілізацій. Приклад можу навести з одного дівчачого листа до Во Віка. Дівчинка на ім'я Тамара пише про те, що давно закохана і зустрічається з Мишком. Якось Мишко зустрічався із своїм другом Олегом, а Тамара й запитує:

– Що нового в Олега?

– Нічого нового,– відповідає Мишко.

Але за кілька хвилин з розмови з'ясувалося, що Олег закохався у Тамарину однокласницю.

– І це називається "нічого нового"?! – обурилась Тамара.

І даремно. Обурюватись тут нічого. Справа в тому, що для більшості дівчаток розмова – це спілкування. Тобто спосіб встановити контакт або налагодити взаємини, викликати відповідні почуття у співбесідника. Психологічні тести свідчать, що дівчатка мають більші здібності до словесного висловлення своїх почуттів, ніж хлопці. Проте ці здібності не приносять дівчаткам жодної користі у розмові з хлопчиками, тому що ці створіння воліють балакати зовсім інакше.

Для більшості хлопчаків розмова – це спосіб передати інформацію (а не почуття, як у дівчаток!), спосіб зберегти власну незалежність, зміцнити власне становище. Досягається це активним демонструванням своїх знань і розуму. Якщо ж розуму для цього замало, хлопчик праг-

не опинитися в центрі уваги — розповідає анекдоти або останні новини. Тобто намагається виділитися.

А ви, дівчатка, ще з дитячого садка навчилися критикувати своїх ровесниць, котрі намагаються виділитися і здаватися кращими за інших, чи не так?..

Ось і виходить, що дівчинка, яка користується словами для СПІЛКУВАННЯ, ніяк не може зрозуміти хлопчика, який застосовує слова для ПОВІДОМЛЕННЯ.

Більшість дівчаток звикли вголос висловлювати будь-яку свою думку. А от хлопці зовсім не вважають за необхідне одразу виголошувати якусь думку, ледве вона з'явилася в голові. Ось чому на дівчаче запитання: "Про що ти думаєш?" (при цьому дівчинці мислиться: "Ти думаєш про мене?") — частіше за все коханий хлопчик може відповісти: "Та ні про що" (насправді це означає "Я не хочу тобі в цьому зізнаватися"). Отак і не склеїлася розмова.

Дівчатка одержують найбільшу насолоду від розмови з друзями і близькими, а хлопчики — коли хочуть ствердити свій авторитет у товаристві. Саме через це і відбувається найбільше непорозумінь у їхній розмові. Тому і хочу дати тобі, Кицю моя золота, кілька не менш золотих порад у спілкуванні з пацанами:

- Не звертай уваги на те, що хлопчики частіше у своїй мові вживають іменники і дієслова — хоча сама ти надаєш перевагу прикметникам і прислівникам. Повторюю: для хлопчиків гола інформація важливіша за барвисте висловлення почуттів. Якщо він каже "гарно", вважай це за найпалкіший комплімент — все одно тобі не вдасться витягти з нього прикметники та епітети найвищого гатунку. До того ж врахуй, що ваші "мовні" розбіжності можуть однаково дратувати не тільки тебе, але й хлопця: "Яка ж вона балаболка!" Краще навчитися тлумачити мову хлопчиків — тоді сама зрозумієш, що криється за тим чи іншим висловлюванням, а це тільки сприятиме вашим стосункам.

- Розмовляючи з хлопчиком, прагни відразу сказати найголовніше — і тільки потім переходь до дрібниць, які привернули твою увагу. Дівчатка взагалі люблять починати розповідь з дрібниць, поступово підвищуючи напругу розповіді, і тільки наприкінці промовляють головні слова, заради яких і почали свою розповідь. А хлопцям це не притаманне. Відтак вони часто-густо втрачають інтерес до твоєї історії ще на початку розповіді.
- Уникай слів "я відчуваю", краще говори "я думаю" — це надасть твоїм словам ваги і твій хлопчик не матиме можливості назвати тебе дурепою. Слова: "Я думаю, тобі не слід красти класний журнал", — звучатимуть переконливіше, ніж "Я відчуваю, що тебе виженуть зі школи".
- Не говори голосно і закінчуй речення, знижуючи голос — ні в якому разі не підвищуючи! Особливо це стосується, коли йдеться про щось важливе для тебе. Хай навіть ти дуже хвилюєшся, але пам'ятай: підвищення голосу наприкінці фрази майже неодмінно перетворює її на запитання. Навпаки, зниження голосу надасть твоїм словам впевненості й переконливості. Спробуй порепетирувати хоча б на такій фразі: "Я подобаюсь тобі більше, ніж Олена". Сподіваюсь, зрозуміло, що знак запитання тут цілком зайвий?
- Ніколи не займай позицію "в захисті", якщо сама ні в чому не винна і життєві події не мають відношення до тебе. Приклад: твоєму приятелю не дозволили заспівати пісню на шкільному конкурсі самодіяльності. Коментар на кшталт: "Мені так шкода, що ти не співав сьогодні!"— автоматично робить його жертвою, а тебе, відповідно, злочинницею. Чому б не сказати так: "Вони ще пошкодують, що ти не заспівав!" Тепер ви — союзники. Він бачить, що ти можеш стати на його місце, а не просто пожаліти.

Отже, Кицю моя задумлива, для того, щоб відчути задоволення від розмови з хлопцем (саме від розмови, а не від власного монологу!), треба тільки зрозуміти стиль мовлення свого обранця. Зрозуміти — і зробити спробу підладитись під стиль співбесідника. Сподіваюсь, бажання це буде взаємним — тобто твій хлопчик теж зробить спробу зрозуміти твою мову.

А коли ми станемо розуміти одне одного, отоді й зникнуть на землі образи, прикрощі та всілякі непорозуміння. Тож — уперед, до розуміння! Бо, як казав герой одного щемного кіно: "Щастя — це коли тебе розуміють".

Екологія
розділ біології, який вивчає взаємовідношення тварин, рослин, мікроорганізмів між собою і з навколишнім середовищем.

Едельвейс
рід багаторічних трав'янистих рослин родини складноцвітих. Поширені у горах Європи і Азії. Вирощують як декоративну рослину. Інша назва — білотка.

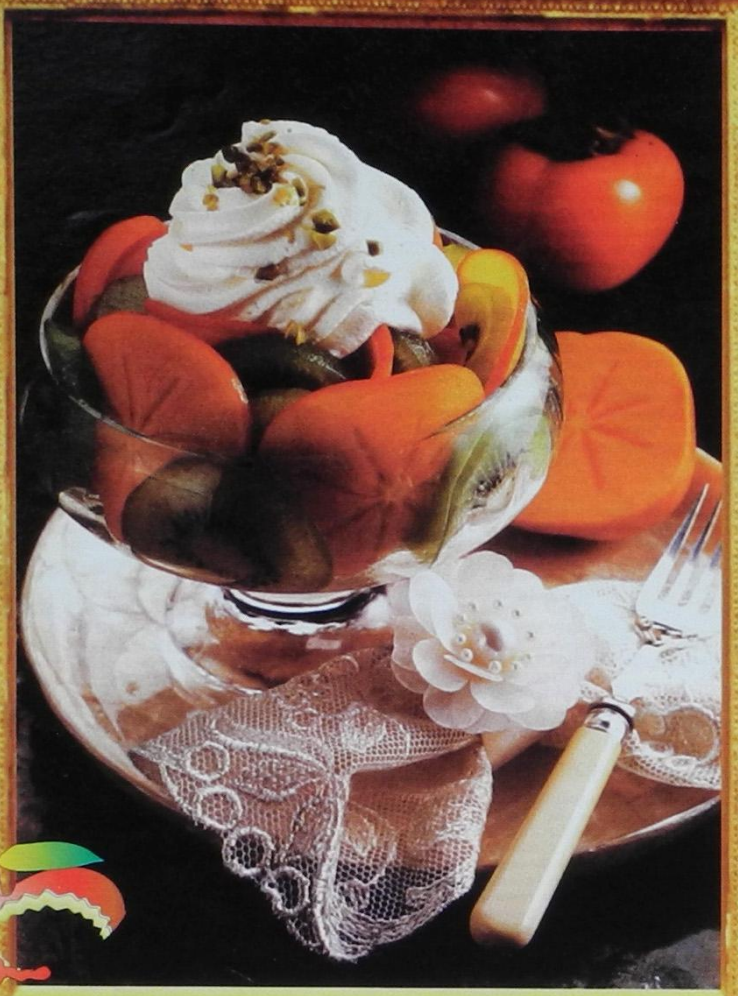

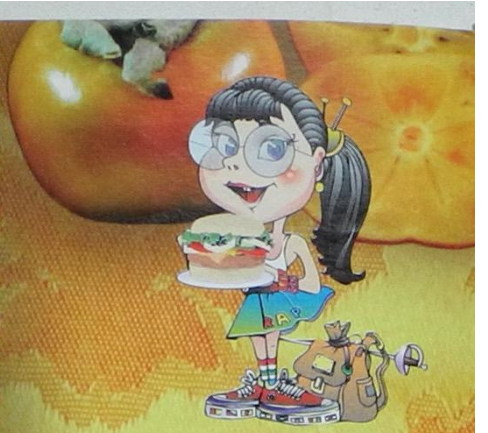

Салат з хурми і ківі

4 плоди хурми з твердою м'якоттю,
4 ківі,
1 ст. ложка лимонного соку,
0,08 л апельсинового соку,
2 ст. ложки цукрової пудри,
1/8 л жирних вершків,
1 пакетик ванільного цукру,
2 ч. ложки подрібнених горіхів.

1. Хурму помити, обсушити, вирізати плодоніжки. Гострим ножем зняти тонкий шар шкірочки.

2. Ківі також почистити. Хурму нарізати кружальцями товщиною 3 мм, ківі – товщиною 6 мм.

3. Перемішати лимонний і апельсиновий сік з цукровою пудрою, пудра повинна повністю розчинитися.

4. Нарізані фрукти шарами покласти у миску і полити розчином. Миску накрити фольгою і салат на півгодини покласти у холодильник.

5. Вершки збити у густу піну, додати ванільний цукор. Салат розкласти у порційні вазочки, зверху прикрасити вершками і посипати горіхами.

Запечені яблука, фаршировані горіхами

80 г почищених волоських горіхів, 25 г ніжно-гркого шоколаду, 2 ст. ложки рідкого меду, 4 середніх яблука, 10 г вершкового масла або маргарину, трошки меленої кориці.

1. Волоські горіхи і шоколад дрібно нарізати і перемішати з медом.

2. Яблука помити, вирізати серцевини.

3. Відрізати 4 великих шматки алюмінієвої фольги. Розтопити вершкове масло або маргарин і тонким шаром змастити фольгу. Посередині шматка покласти яблуко і наповнити горіхово-шоколадно-медовою масою. Фольгу загорнути вгору. Яблука покласти на лист і запікати у розігрітій до 250 градусів духовці протягом 25 хвилин.

4. Гарячі яблука викласти з фольги на порційні тарілки.

Як запрошувати на танець

У ті часи, коли я сам був не старший за вас, щоразу після танців мав страшенну халепу: відчищати від крейди свій піджак. Страшно навіть подумати, яку силу-силенну штукатурки протер я власною спиною, не наважуючись відірватися від стіни і запросити на танець бодай одну якусь дівчинку.

Але тепер я — джентльмен зі стажем. Тому-то й насмілююсь радити усім юним джентльменам не гаяти часу і якнайшвидше засвоїти правила, наведені в сьогоднішній лекції. Обов'язково! Борони вас Боже не дотримуватись цих правил!..

Втім, до справи. Хочу нагадати вам правило, якому вже стільки років, що — гай- гай! Та воно аніскілечки не застаріло:

"Людина, приймаючи запрошення на бал, бере разом з тим обов'язок танцювати!"

Переконаний, що абсолютній більшості з вас не доводилося одержувати "запрошення на бал". Однак можна змінити бал на дискотеку, на дружню вечірку, на іменини чи шкільний вечір — однаково слід звернути увагу на слово "обов'язок". Зрозуміло? Тобто ти береш на себе обов'язок танцювати, і якщо не виконаєш його, то сприймуть тебе за людину негречну і наступного разу просто не запросять. Що буде прикро і несправедливо, оскільки ж танцювати насправді хочеться, та боязко. Тому ще раз кажу: геть страх!

І ще одне правило:

"Той, хто прагне стати улюбленцем товариства, має всією душею віддатися задоволенню і танцювати без винятку з кожною дамою".

Танцювати весь вечір з однією лише дівчинкою (хай навіть то твоя кохана Оксана) теж украй негарно: така поведінка ображає решту дівчат. Найліпший же спосіб збити пиху з такого липучого хлопця для "обраної" ним дівчини — відмовити у черговому танці. Якось охолоджує, знаєте.

Втім, спочатку все одно треба припинити підтримувати стінку, ніби вона ось-ось має впасти, відірватись, зробити крок — і... На цій миті я мушу особливо наголосити, оскільки саме зараз звичайнісінький хлопчик має перетворитися на справжнього джентльмена. Обов'язково і неминуче! Підійти до леді, котру ти збираєшся запросити на танець, мусить саме джентльмен: постава пряма, хода легка, на обличчі доброзичлива усмішка.

Зупинившись за два кроки від дівчини, слід чемно вклонитися і промовити щось на зразок: "Дозвольте запросити вас на танець". Текст може бути й не такий манірний, якщо ви давно знайомі, однак, безумовно, ввічливий. У відповідь леді на знак згоди нахиляє голову, промовляючи: "Із задоволенням" або "Гаразд". Якщо ж не хочеться танцювати, то так само ввічливо слід відмовити: "На жаль, я вже обіцяла цей танець" чи просто: "Вибачте, я не хочу зараз танцювати".

Отут я повинен наголосити, що існує і суто жіноче правило: "Леді, яка не бажає танцювати з якимось джентльменом, не мусить хитрувати і одразу приймати запрошення іншого джентльмена. Це страшенна нетактовність, яка може призвести до великих неприємностей. Краще пропустити цей танець взагалі".

Тепер настав час звернути увагу на деякі нюанси запрошення на танець — ними частенько нехтують, а потім потерпають. Врахуйте!

Як запросити незнайому дівчину? Деякі парубки запрошують у товаристві навіть цілком незнайомих їм дівчат. Можливо, це ще припустимо на дискотеці (хоча й там усе може скінчитися бійкою, якщо дівчина не одна, а з іншим хлопцем), однак цілком неприпустимо у більш товариському колі.

Однак ми ж прагнемо набути гречності, чи не так? Отож у такому разі джентльмен мусить знайти знайомого тієї леді, яку він бажає запросити, для того, щоб той відрекомендував і познайомив вас. Це зовсім нескладно, але справляє дуже позитивне враження на дівчат.

Як запросити дівчину, яка не одна? Припустимо, з іншим джентльменом. Розумію, що ти волів би танцювати з нею, а не з ним. Але правил етикету теж слід дотримуватися. Тому, підійшовши до них, слід поцікавитись у хлопця (зрозумів?!), чи дозволить він (не вона!) запросити даму на танець. Якщо відповідь буде позитивною, слід уже запрошувати саму дівчину.

Та може статися, що в першому чи в другому випадку тобі відмовлено. Що робити? Передусім — не йди геть, накопичуючи злість у душі. В людей можуть бути поважні підстави для відмови, ображатися пусте. Домовились? Адже ми прийшли танцювати й веселитися, пригадуєш?.. Втім, сподіваюсь, що все гаразд: хлопець дозволив тобі запросити, а дівчина твоє запрошення прийняла. Тепер джентльмен підходить до леді, ще раз злегка вклоняється і пропонує їй праву (саме праву!) руку, щоб провести на місце танцю. Взагалі, в будь-якому випадку кожна леді мусить пам'ятати, що джентльмен повинен бути від неї ліворуч. Тобто — ближче до серця, так легше зрозуміти і так легше ним оволодіти.

Ось тепер — танцюйте на здоров'я!

Грудень

1. РОМАН — з латині це ім'я перекладається як "римлянин", а от з давньогрецької — "міцний". Проте і в Україні тих "міцних римлян" — хоч греблю гати — від Романа Копова до Романа Віктюка. Тож і будь-який інший Ромчик здатний стати зіркою.

2. Один підприємливий шведський бізнесмен відкрив готель під назвою "Арктичний зал". Він збудований з льоду. До послуг відвідувачів 10 номерів, маленький театрик та джаз-клуб. Мешканці сплять у спальних мішках. Вранці кожному видається свідоцтво про виживання.

3. Асоціація товстунів Сполучених Штатів Америки приймає нових членів до своїх лав за наступною ознакою: якщо числовий вираз твоєї ваги (в фунтах) вдвічі перевищує твій зріст, можеш вважати себе справжнім товстуном.

4. Якщо тобі пощастить побувати у соборі святого Павла, що в Лондоні, краще взагалі не розмовляй, оскільки у цьому соборі настільки добра акустика, що коли стоїш біля однієї стіни, то чуєш, про що шепочуть люди біля протилежної, тобто на відстані 36 метрів.

5. Колись в одному з невеличких італійських містечок майстри взуттєвої фабрики висловили протест проти постійної невиплати зарплати, розпочавши випуск взуття тільки для лівої ноги. Працедавці змушені були виконати вимоги працівників.

6. Якось простий китайський селянин знайшов на городі те, що спочатку здалося йому старовинною монетою, але пізніше виявилося бронзовою медаллю Олімпійських ігор 1936 року у Берліні. Напевне, медаль загубив у Китаї один з японських загарбників під час другої світової війни.

7. КАТЕРИНА, КАТРЯ. Давні греки чудово розуміли, що таке ім'я означає "чиста, добропристойна". Не випадково, мабуть, так багато пісень складено про цнотливість Катрусь і Касюнь.

8. Якщо час повернути книгу до бібліотеки, а кутики сторінок забруднилися, протри їх, наче гумкою, хлібним м'якушем.

9. Один з мешканців Філадельфії (США) запропонував міській владі продати йому старий дах церкви, яка знаходилася поряд із монетним двором. Урядовці здивувалися, але не хотіли втрачати таку суму, і швидко продали йому цей дах. Ще більше здивувалися вони, коли, розплавивши дах, його новий власник отримав вісім кілограмів чистого золота, яке рік за роком вилітало з труби монетного двору і осідало на даху церкви.

10. У Парижі існує Клуб забудькуватих чоловіків. Керівництво зобов'язалося нагадувати членам клубу про дні народження їхніх дружин, тещ, про річниці весілля та інші визначні сімейні дати. Також надаються консультації щодо можливих подарунків.

11. Треба мати окремі кухонні дощечки для різання хліба, варених і сирих продуктів, м'яса і тіста.

12. У Перу на службу у відділ по боротьбі з наркомафією поступили... маленькі білі метелики, які поїдають плантації кокаїнових кущів. За рік такий комашиний "спецназ" позбавив наркобаронів біля 37 мільйонів доларів. Поліції добре, а метеликам ще краще.

13. АНДРІЙ — як зазначали ще стародавні греки, це ім'я тлумачиться "мужній, хоробрий". Саме таким і був апостол Андрій Первозванний, чиї іменини і відзначаються цього дня.

14. На схилах або поблизу потенційно небезпечних вулканів у цілому світі живе аж 360 мільйонів чоловік.

15. Колишнього автомеханіка з Мюнхена Фрідріха Текстера можна з повною відповідальністю називати не Фрідріхом, а Робінзоном, оскільки, розчарувавшись у цивілізації, він орендував за 6 тисяч марок невеличкий острівець (5 квадратних км) в Океанії на 99 років. Там і живе на самоті, щоправда, продукти йому періодично завозять.

16. Забруднені скляні пляшки дуже легко вимити водою із подрібненою картопляною шкіркою. Після цього пляшки треба сполоснути чистою водою.

17. ВАРВАРА — походить з давньогрецької мови, де означало "чужинка". Але то — для Греції, а в Україні всі Варочки і Варки почуваються як на батьківщині.

18. Виявляється, рослини самі дають зрозуміти, коли їх треба поливати. Якщо рослина не може отримати з землі необхідну вологу, вона починає видобувати її з клітин стебла до тих пір, поки сама не загине. При цьому вона видає певні ультразвуки, які можна вловити спеціальними мікрофонами. Так стверджують канадські вчені, що встановили свою "підслуховуючу" апаратуру на кукурудзі.

19. Про гігантських морських черепах знають усі. Їхні мініродички менш популярні. Це не дивно: у світі їх залишилося не більше ста. Величина такої черепахи не перевищує розмірів п'ятикопійчаної монети. Живуть вони у зоопарку австралійського міста Перт. Вартість оберненопропорційна розмірам.

20. Розмова між людьми відбувається за допомогою слів, інтонації, міміки та жестів. Цікаво, що люди надають словам лише 7 відсотків значення, інтонації — 38 відсотків, а жестам та міміці — 55 відсотків. І дійсно, лише один жест чи вираз обличчя може повністю змінити зміст слів.

21. На початку 80-х років англійський репортер Ніколас Колрідж побив рекорд, про який розповів Жуль Верн у своїй книзі "80 днів навколо світу", і протримався аж 111 днів. Подорож відбувалася за всіма правилами твору письменника: Колрідж використовував ті самі транспортні засоби, що і його літературний попередник, проте йому вдалося здолати відстань на два дні скоріше, ніж Філеас Фогг. Колрідж перетнув 36 кордонів, 11 морів, їхав у дев'яти поїздах, плив на десяти пароплавах, користувався послугами трьох рикш та одного слона.

22. Таїтянок з давніх давен вважають найпривабливішими жінками південних країв. Перш за все, уславлені таїтянки своїм волоссям — довгим, м'яким та густим, яке вони змащують кокосовою олією та прикрашають квітами, але основна прикраса — це гребінець, різьблений, вузький, із дуже довгими зубцями. Гребінець — справжній витвір мистецтва — коштував дуже дорого, а п'ять гребінців у волоссі могла носити лише королева.

23. Як відомо, реклама — двигун прогресу. Один австрійський письменник видав досить великим тиражем свій роман, який не дуже користувався попитом серед читачів. Тоді він помістив у газетах оголошення наступного змісту: "Молода і приваблива жінка шукає супутника життя, який схожий на героя цього роману". В результаті тираж книги розійшовся за кілька днів.

24. ДАНИЛО — ім'я походить з давньоєврейської мови, де означало "Бог — мій суддя". І тут навіть директор школи нічого із сучасними Даньками поробити не може — бо в них є свій суддя!

25. Транспортна служба британської поліції прийняла рішення вилучити з використання всі автомобільні номери із числом 666, оскільки це один з біблійних символів влади диявола і в поліцію надходила величезна кількість скарг водіїв, які стверджували, що такі номери — основна причина дорожньо-транспортних пригод.

26. Одного разу Лев Толстой подарував своєму зятю чоботи, які зшив власноручно. Зять носити взуття не став, натомість він поставив чоботи на шафу і написав на табличці під ними: "Кращий твір Л. Толстого".

27. Австралієць Роберт Купер розпочав судову справу проти майстра татуювання, якому він замовив нанести на своє тіло різноманітні малюнки та тексти. Татуювальник погано вчився у школі, і тому зробив багато помилок, які вже не виправиш.

28. Легендарного майстра скрипок Антоніо Страдіварі недолюблювали сусіди, оскільки маестро постійно ходив, стукаючи тростиною по парканах, і, якщо звучання якоїсь дошки йому подобалося, він, недовго думаючи, виламував штахетину і брав з собою.

29. Учені підрахували, що за рік з 100 гектарів тундрових боліт комарі на своїх лапках переносять 16 кг азоту, 6 кг кальцію та 9 кг фосфору.

30. Аби варення у відкритій банці краще і довше зберігалося, посип його цукром.

31. ЗОЯ — на грецькій мові це ім'я означає "життя". Отак просто: без Зойки немає життя! Або — навіщо життя, як немає Зоєчки.
З Новим роком!

ВСЯЧИНА!

Цього разу зібрати "Усяку всячину" допомогли Іра ТРАЧУК з Тернополя та Наталя ПЕТРЕНКО з Кременчука.

Тлумачення сновидінь Міс Хассе

Ніч *темну* – безсилля і бідність; *місячну і ясну* – здоров'я і багатство.
Номери і шифри – матеріальні труднощі і клопоти.
Ношу *важку* – залежність і нужда.
Нору – приниження і туга.
Ноти – бенкет, веселощі, радісні події.
Нюхати квіти – задоволення, успіх і радість; *тютюн нюхати* – пияцтво і сварка.
Непритомність – туга і втрата доброго друга.

Обличчя своє чи чуже бачити свіжим і здоровим – неприємність і хвороба; *блідим і стомленим* – успіх і здоров'я.
Обнімати рідних, друзів – сварка, неприємності.
Обід їсти розкішний – втрата, розлад шлунку.
Обручка – веселе весілля.
Овочі – успіх у коханні.
Огорожа – перешкода в справах, перепони і невдача.
Одяг чистий, охайний – успіх у справах; *забруднений* – безчестя; *лахміття і латки* – небезпечна гра.
Олівець – цікаве і вигідне заняття.
Оленя – знайомство і дружба з доброю, розумною і чесною людиною.
Околицю лісу – побачення з другом.
Ополонку – небезпека під час купання.
Орла – почесть, слава і багатство.
Острів – зміна місця проживання.
Осліпнути – дивовижне і незвичайне видовище.
Окуляри чи пенсне – недовіра, обман і підозра.

Пироги – нужда, бідність.
Парк – радісна подорож.
Панчохи – неприємності і сварка.
Парасольку – нездійсненні мрії, надії.
Папір білий – хвороба; *кольоровий* – радість; *списаний* – фальшивий донос.
Пальці чисті, здорові – удача в справах; *брудні, хворі* – ганьба і невдача.
Перець бачити чи їсти – тяжке становище.
Парад військ – радісна подія.
Пароплав – вигідна подорож.
Павука – небезпечний ворог, *вбити його* – перемога.
Пекло – муки, сумління і каяття у вчинках.
Переправу через річку – досягнення наміченої мети.
Падіння з висоти – почесті і підвищення.
Плавати – удача в справах.
Пілюлі бачити чи приймати – розлад шлунку.
Плювати – неприємності, сварка.
Плуг – успіх і процвітання в господарстві.
Плоди різні – вигідне і почесне доручення.
Подарунки одержувати – прибуток; *дарувати* – неприємності.
Подряпатися – одержати нагороду.
Повідь – вигідна справа, багатство.
Підкову – великий прибуток і успіх у всьому.
Пожежа – хвороба від простуди.
Подвір'я – зміна на краще.
Підземелля – втрата і крадіжка.
Позіхати уві сні – діяльне і плодотворне життя.
Поле – успіх у справах і господарстві.
Повзати – страждання, бідність і приниження.
Пораненого – неприємність, *себе пораненим* – багатство.
Постіль – хвороба.
Помирати уві сні – здоров'я і довговічність.
Постріл – важлива звістка.
Похорони – веселощі.
Прапор – здійснення подвигу, велика, добра справа, слава і успіх.
Портрет – побачення з коханою людиною.
Птахів – радість.
Подорож – велика переміна.
Прапор, що розвівається – небезпечне збіговисько.
Півня – радісні вісті, спокій і достаток.
Працювати самому – удача; *бачити іншого за роботою* – багатство.

Райдуга – непотрібний страх.
Радість – печаль і сльози.
Ракети – неправдива звістка.
Розмовляти уві сні – набридливе знайомство.
Рослини – прибуток і радість.
Рови – небезпека.
Ревіння звірине – радість.
Рік новий зустріти – нова вигідна справа.
Рухатися повільно і з великими зусиллями – бідність, хвороба і приниження.

Рибу живу бачити чи ловити – тяжке, але дуже вигідне заняття; *мертву бачити чи їсти* – хвороба шлунку, неприємність.
Ринок – брехня, обман, наклеп.
Ріпу – сила, могутність, багатство.

Сажею забруднитися – приниження, розкриття компрометуючої таємниці.
Сани – розвага, забава.
Свиней – грубе і неприємне товариство.
Свічки, що горять – захоплення питаннями релігії і віри; *потухлі* – тяжка втрата.
Сережки – веселощі, весілля.
Священика – філософська бесіда.
Скарб – надії, що не здійснилися.

Слона – придбати нерухоме майно.
Сльози – розрада і радість.
Сливи – благополуччя та успіх у всьому.
Сліпого – томлива невідомість.
Собаку, що лащиться – доброго відданого друга; *котра нападає* – лютого ворога; *що гавкає* – сварка із злим і небезпечним ворогом.
Сову – самотність, туга.
Сонце світле – відрадне життя; *затемнене* – нещастя, удар і печаль.
Солдат – хвилювання і неприємності.
Солов'я бачити або чути спів – неприємна розмова з кредиторами, заборгованість.
Сміття – плітки і неприємності.
Сіно – успіх у справах, володіння господарством і великий прибуток.
Сороку – неприємні розмови, сварка.
Сіль – здоров'я та успіх.
Сірники – труднощі, клопоти і сварка.
Спеку відчувати – несподівана знахідка.
Співи чути уві сні – інтимна дружба.
Спідницю для чоловіка – ганебне захоплення; *для жінки* – сімейний розлад.
Спрагу вгамовувати водою чистою – здоров'я та успіх; *каламутною* – хвороба і невдача.
Стілець – вигідне місце.
Старця – пошана і повага у товаристві.
Статую – невигідна справа.
Струмок – радісна звістка.
Сивим бачити себе уві сні – несподіване багатство.
Суниці рвати чи їсти – радість, успіх у коханні.
Східці – *підніматися вгору* – успіх і досягнення мети; *спускатися вниз* – принижувати свою гідність і зазнавати невдачі.
Суд – фальшиві чутки.
Стовпа – сила, влада, здоров'я; *що впав* – збиток, хвороба і невдача у всьому.
Сир бачити чи їсти – невдача у коханні, гірке розчарування.

Т

Тютюн курити – захоплюватися поганими, злочинними справами.
Таргана – веселощі і радість.
Тарілку – часті гості.
Танцювати – пусте і невигідне заняття.
Тигра – небезпечний ворог.
Тварин, що пасуться, – благополуччя і успіх.
Театр – фальшиві друзі і приятелі.
Теля – помилка у справах.
Телеграму – тривожна звістка.
Тонути – переживати великі труднощі; *бути врятованим* – позбавитися труднощів і небезпеки.
Траву зелену – процвітання і успіх у справах; *зів'ялу* – бідність і невдача.
Темряву – спокій і благополуччя.
Трубу (музичний інструмент) – радість, успіх у справах.
Тунель – перепона і труднощі.
Торт – веселе товариство.
Труну – *для старих* – смерть; *для сімейних* – прибуток; *для молодих* – весілля і довге життя.
Туман – невідомість, труднощі і невдача.
Тюрму – багатство, мир і благополуччя.
Торгувати – обманювати близьких.
Троянди – спокуса, захоплення, флірт.
Тюльпани – захоплення.

У

Уколотися – наражатися на плітки і наклепи.
Учитися чому-небудь – слава, успіх і багатство.

Ф

Фартуха – *подертого і брудного* – хвороба і сімейні неприємності, *чистого* – добре здоров'я та успіх у домашньому господарстві.
Фарфор – спадщина.
Факел – сумна звістка про смерть близької особи.
Фіалку – приємне знайомство.
Фонтан – нове джерело широких вигод.
Фотокартку свою – підлесливі промови, *чужу* – обман.
Фрукти різні – велике потомство.

Х

Хату будувати – успіх у справах і господарстві.
Хатину – життя в розкішному будинку.
Халат – тривала внутрішня хвороба.
Хліб на полях буяє – успіх і багатство; *хліб печений, білий, свіжий* – достаток і здоров'я; *хліб черствий* – важка праця і бідність.
Хімією займатися – вигідне відкриття.
Хірургічні інструменти – небезпечна хвороба.
Хлопчика – веселощі і радощі.
Хмари – труднощі у справах.
Хрін їсти чи бачити – сварка, неприємності і втрата грошей.
Хрест – печаль і смуток.

Ц

Церкву – туга і розчарування.
Циркуль – важке життєве завдання.
Циганку чи цигана – зрада в коханні.
Цілуватися – фальшиві друзі.
Цукерки – приїзд гостей.
Цукор – неприємності, нужда, злидні.
Цуценя – новий молодий друг.

Ч

Чай пити – радість і сімейне щастя.
Чашку повну – прибуток.
Чаплю – послуга і допомога знатної людини.
Частувати – непередбачені витрати; *приймати частування* – несподіваний прибуток.
Черепаху – довге багате життя.
Чорнилом користуватися – успіх у науках і справах; *розлите чорнило* – невдача.
Чорне плаття вдягати – траур, печаль.
Чудовисько – несподівана неприємність.

Ш

Шапку – далека подорож, дорога.
Шишки ялини – здоров'я і великий прибуток.
Шубу – успіх і багатство.
Штани – збиток, досада.
Шахи – змагання, конкуренція, сварка із знайомими людьми.
Шафу з речами – багатство, порожню – бідність і невдача.
Школу – успіх і сімейні радощі.
Шоколад – сварка, збиток і сімейні неприємності.
Шуліку – небезпечний і злий ворог.

Щ

Щипці – набридливий друг.
Щура – вороги, яких важко позбутися.

Ю

Юнака – захоплення, радість.
Ювеліра – втрата коштовностей.

Я

Яблуко – невдалий шлюб, незлагода.
Яд – позбутися страшної небезпеки.
Ягоди – успіх у справах.
Язик – пусте базікання.
Яструба – надійний друг.
Ящірку – злий, хитрий і небезпечний ворог.
Ячмінь – успіх у торгівлі.
Яйця – прибуток, збільшення сім'ї, достаток і радість.
Ящик повний – успіх і прибуток, порожній – невдача.

ЯК СОВАМ НЕ СВАРИТИСЯ З ЖАЙВОРОНКАМИ?

Ідеться зараз зовсім не про пернатих друзів наших менших, а про всіх нас з вами. Бо всі люди умовно поділяються на сов і жайворонків.

Сови — це ті, у кого працездатність прокидається у другій половині дня, а часом навіть й уночі. Вони люблять поспати зранку, зате нізащо не хочуть лягати ввечері. А от жайворонки — навпаки: встають ледь розвиднів, зате вже надвечір їх хилить на сон.

А ти хто?

Цей тест дозволить кожному особисто визначити свою належність до однієї з цих категорій і зрозуміти, в який час ти маєш кращу здатність до праці.

1. *Чи важко тобі підводитись рано-вранці?*

а) так, майже завжди — 3;
б) іноді — 2;
в) рідко — 1;
г) дуже рідко — 0.

2. *В який час тобі краще лягати спати?*

а) після першої ночі — 3;
б) від десятої вечора до першої ночі — 2;
в) до десятої вечора — 0.

3. *Який сніданок сподобається тобі вранці?*

а) великий, солідний — 3;
б) великий, але не надто калорійний — 2;
в) досить одного яйця або бутерброда — 1;
г) досить склянки чаю — 0.

4. *Коли найчастіше виникають маленькі сварки вдома або в школі?*

а) у першій половині дня — 1;
б) у другій половині дня — 0.

5. *Від чого ти б легко міг відмовитись?*

а) від ранкового чаю або кави — 2;
б) від вечірнього чаю — 0.

6. *Наскільки легко тобі під час канікул відмовитись від звички їсти в один і той самий час?*

а) дуже легко — 0;
б) доволі легко — 1;
в) важко — 2;
г) звичок не міняю — 3.

7. *З самого ранку на тебе чекають важливі справи. На скільки годин раніше ти ляжеш спати?*

а) більше, ніж на 2 години — 3;
б) на годину-другу — 2;
в) менше, ніж на годину — 1;
г) ляжу, як і завжди — 0.

8. *Спробуй без годинника відміряти час, який дорівнює 1 хвилині. Наскільки ти помилився?*

а) твій відрізок менший за хвилину — 0;
б) відрізок більший за хвилину — 2.

А тепер — результати.

Якщо ти набрав від 0 до 7 очок — ти типовий жайворонок.

Сума від 8 до 13 очок свідчить про невизначеність твого типу. Тобто ти можеш час від часу бути то жайвором, то совою.

Від 14 до 20 очок набирають яскраві сови.

Залишається тільки додати, що у кожного типу є свої переваги. І тільки від тебе залежить, чи зумієш ти ними скористатися.

Особисто я — типова сова. Але цілком розумію жайворонків, яким уже годині о дев'ятій вечора хочеться сховатися під ковдру. І це правильно! Жайворонкам узагалі варто лягати спати не пізніше 11-ї вечора, інакше в них збивається власний біоритм і наступного дня вони почувають себе зовсім розбитими.

Але сови мають біоритм ще цікавіший. До восьмої години ранку він уповільнений. Найвища працездатність виявляється о 5-й годині пополудні та о 10-й вечора. А ще один пік можливий о... 2-й годині ночі! Саме в нічні години найбільш активно творили письменник Бальзак, композитор Моцарт і хімік Менделєєв. Зате до Наполеона чи Льва Толстого осяяння приходили у вранішні години, бо вони народилися жайворонками.

Ще одне цікаве спостереження. Сови здебільшого відзначаються спокійною, врівноваженою вдачею, схильністю до логічного мислення, їхні відкриття чи твори завжди ніби підготовані заздалегідь. Зате жайворонки більш схильні до сприйняття нових ідей.

А от біоритми сов і жайворонків перетинаються о 14-15 годині. І такий перетин не обіцяє нічого доброго. У ці години можливі найрізноманітніші конфлікти, отож не слід спілкуватися чи сперечатися з учителем. А надто якщо він з іншої "зграї".

Усі серйозні конфлікти слід розв'язувати між 13-ю і 14-ю годинами. А вдома найсприятливіший час для залагодження справ, для встановлення дружніх контактів — вечір, від 17-ї до 21-ї години. У цей час сови і жайворонки настроєні досить благодушно одне до одного і готові спілкуватися без непримиренних суперечностей.

Чого і вам бажаю!

Йота

дев'ята літера грецького алфавіту, найменша за розміром. Вираз "ні на йоту" означає "анітрохи", "зовсім нічого".

Закручування і спіраль

1 Зачеши волосся назад і зав'яжи "хвіст" шнурком.

2 Відділи маленьке пасмо і побризкай лаком для блиску.

3 Тримаючи кінчики пасма, закручуй його до тих пір, поки воно не перекрутиться кругом себе назад, утворюючи спіраль.

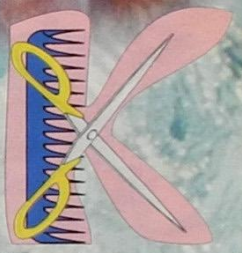

4 Розмісти спіраль кільцями, як показано, і закріпи на місці шпильками. Продовжуй таким способом, доки все волосся не буде вкладене петлями. Прикраси, вплітаючи стрічку з блискітками.

Ця зачіска починається з простого "хвоста", робиться дуже просто, а виглядає чудово.

Сам собі перукар

По всіх океанах розкидані скарби піратів та затоплених кораблів, неймовірні коштовності закопані в глибинах землі по всьому світу. Тепер вони лежать і тільки й чекають, аби їх хтось знайшов. Тут, мабуть, найважливіше — не загубити на уроках нудної історії справжньої цікавості до таємниць минулого. А ще — не лінуватись зайве. Як це, приміром, сталося з мешканцями острова Корсика у Середземному морі.

А вони аніскільки не звертали уваги на розповіді про давньоримський корабель, що затонув неподалік корсиканського міста Аянчо ще 1725 років тому. Більше того — чимало рибалок бачили той корабель на глибині. Але пірнати було ліньки. Та коли ті ж таки рибалки помітили неподалік старовинного судна акваланґістів, отоді вони й схаменулися. Одразу повідомили до поліції (яка, до речі, теж чудово знала, де знаходиться старовинний корабель), а поліцаї одразу відправили на те місце катери та гелікоптери. У першого ж акваланґіста, який з'явився на поверхні моря, було вилучено 70 цінних римських монет! А невдовзі з'ясувалося, що затоплений корабель вщент переповнений монетами та коштовностями. Від перевантаження він і затонув чи не два тисячоліття тому — і при цьому аніскільки не викликав цікавості у мешканців Корсики стільки років!

Отже — скажу я вам — увага! От хоча б коротенький перелік видатних скарбів, які все ще залишаються незнайденими!

Невід
сітка для ловлі риби.

П'ЯТДЕСЯТ МІЛЬЙОНІВ КАПІТАНА КІДДА

Цей капітан займався піратською працею у XVIII столітті, а свої поцуплені золоті та срібні монети загальною вартістю 50 мільйонів доларів сховав, як відзначають експерти, на узбережжі Північної Америки. Найімовірніше місце скарбу — острів Гардінера поблизу Лонг Айленда, штат Нью-Йорк. Саме там капітан Кідд у 1698 закопав декілька скринь. Утім, інші мисливці за скарбами переконані, що здобич знаходиться у затопленому "Грошовитому Колодязі" на Оак Айленді. Приміром, пошукова команда 1970 року дісталася підводних порожнин на глибині 70 метрів під водою, де і знайшла три скрині і відрубані до ліктя руки людини.

СКАРБИ ПІД ВОДОЮ

Щонайменше 15 іспанських галеонів зникли 1622 року під час страшенного урагану поблизу Флориди. Відразу на те місце кинулися шукачі скарбів — і одному з них, Мелу Фішеру, пощастило видобути коштовностей аж на 450 мільйонів доларів, які він підняв з двох кораблів. Проте решта суден ще чекають на своїх відкривачів.

Десятеро іспанських кораблів залишили порт Гавана у 1715 році, перевозячи на борту золоті злитки, перлини та інші коштовності. Проте їм не дуже пощастило, оскільки між мисом Канаверал і фортом Пайєрс на них натрапив шторм, відтак судна опинилися на дні морському. Пізніше, у 1750 році, ураган закинув на те саме дно ще 12 кораблів із скарбами. Більша частина скарбів тамтаки і залишається, чекаючи на своїх відкривачів. Про це натякають вони відвідувачам флоридських пляжів, час від часу викидаючи на золотавий пісок частинку своїх унікальних монет. Востаннє море подарувало одному з будівельників Флориди надкоштовний ланцюг усього з... 2176 ланок чистого золота. Ці скарби чекають вже давно. Проте не бажає зайве чекати і пароплав "Центральна Америка", котрий примудрився затонути 1857 року разом з каліфорнійським золотом на суму 1 мільярд доларів поблизу берегів Південної Каро-

Нарти
сани народів Північної Європи, Азії і Америки. В нарти запрягаються олені або собаки.

СКАРБИ ІСНУЮТЬ! НАШЕ

ліни. Нещодавно пошукові групи відшукали 250 кг дорогоцінного вантажу, проте решта золота все ще залишається на дні.

СКАРБИ МАРІЇ АНТУАНЕТТИ

А тепер уявіть собі перші дні Великої французької революції. Людовик XYI і його прибічники розробляють таємничий план контрреволюційного заколоту, а поки що поспішливо вивозять з країни дорогоцінності. На фрегат "Телемак" завантажують велику партію золота, срібла та дорогоцінного каміння (там були й знамениті діаманти, рубіни і смарагди, які належали дружині короля — Марії Антуанетті) загальною вартістю декілька мільярдів франків. Однак 3 січня 1790 року за загадкових обставин "Телемак" затонув. Багато разів французькі шукачі скарбів з акваланґами прагнули дістатися легендарного скарбу. На жаль (для них) і на щастя (для нас), нічого дістати їм не пощастило. Проте це не означає, що не пощастить нам — учням і читачам "Класу"!

ЗАГУБЛЕНИЙ СКАРБ

Минулого сторіччя американський старатель — так називають професійних шукачів золота — Енріко Перальто знайшов унікальну золоту жилу в горах Арізони. На жаль, йому не пощастило, бо його прибили місцеві індіанці апачі, однак він встиг сховати багатство. Один з родичів старателя згодом знайшов частину схованих багатств на суму 60 тисяч доларів, однак ані решти скарбів, ані самої жили так і не відшукав. А сучасний шукач скарбів Майкл Гроушко так описує приблизне місце знаходження жили: "Вона має вигляд воронки і розташована в каньйоні поблизу Віверз Нідл, чудового для тієї місцевості орієнтиру". Залишається тільки скористатися порадами Гроушко — і золота жила в "Класі"!

РЕБУС ШИБЕНИКА

Коли 7 липня 1730 року король французьких піратів Ла Бюз зійшов на ешафот, він кинув у натовп якийсь паперовий аркуш і вигукнув:

— Мої скарби тому, хто прочитає!

Записка виявилася зашифрованою. Згодом її частково пощастило розшифрувати. Виявилося, що пірат закопав коштовності на Сейшельських островах в Індійському океані. Проте решта шифру залишилась нерозгаданою, відтак от уже майже три сторіччя Сейшельські острови стали меккою шукачів скарбів. Проте нічого вони так і не знайшли. Поки що — оскільки комусь із вас може пощастити ще розшифрувати записку Ла Бюза і точно визначити координати його скарбу.

ЗОЛОТО КУСТЕРА

У той час, коли генерал Джордж Кустер гинув у 1876 році в битві на річці Великий Ріг, річний паром "Дикий Захід" плив вгору по тій самій річці з велетенським вантажем золотих злитків. Чудово розуміючи, що на паром можуть напасти індіанці, капітан парома і ще двоє з команди сховали золото на березі. Власне, майже так і сталося — на паром накинулися індіанці. А невдовзі паром став надбанням американської армії і команда "забула", де зарите золото.

ТАЄМНИЦЯ НІМЕЦЬКОГО КОНСУЛА

За кілька днів до початку першої світової війни німецький консул в Сіднеї (а це в Австралії) разом з групою німецьких резидентів завантажили на борт пароплава "Зейдліц" мідну скриню. В ній знаходилося 2500 золотих соверенів (на наші часи то є надзвичайно великі гроші), кілька кілограмів золотих злитків і цінні папери. Зрозуміло, все це було зроблено у великій таємниці. Проте капітан корабля вночі закопав скриню в піску, на березі моря поблизу міста Балліна (штат Новий Південний Уельс) — він мріяв викопати скарб після війни. Однак капітанові не пощастило — він загинув у бою. Проте чутки про закопану скриню все ж дійшли до мешканців Балліни. З того часу вони вже понад 90 років перекопують пляж, та ще нічого не знайшли. Чом би нам не здійснити подорож до Австралії?..

СКАРБИ З ДИЛІЖАНСА

Знаменитий грабіжник з Південної Дакоти на ймення Чарлі Кері примудрився у 1872 році напасти на диліжанс з Дедвуда — відтак і загарбав діаманти, ювелірні прикраси, гроші і 350 кг золота. Нічого кращого він не знайшов, ніж заховати скарби в районі Коньйон Спрінгс. Сховати він сховав, але за кілька днів грабіжника спіймали і повісили. А коли схаменулися, щоб спитати про таємницю скарбів, було вже пізно. Відшукати скарби з диліжанса залишається тільки нам з вами!

СРІБЛО ЄЗУЇТІВ

На початку XYIII сторіччя єзуїтські місіонери добули величезну кількість срібла з жили Ля Пурізма Концепшн, що розташована на півдні Арізони. Однак 1767 року їх вигнали з Америки, тому знаходження жили залишилось таємницею.

Пізніше, уже в XX сторіччі, ветеран армії США знайшов і сфотографував вихід цієї жили. Він сказав, що виявив близько 30 тонн срібної руди. Та коли він повернувся з усім обладнанням, вихід жили зник: внаслідок землетрусу шари гірських порід змістилися. Отак срібну жилу втратили вдруге. Може, комусь пощастить відшукати її втретє.

Орнамент
візерунок, який складається з ритмічно впорядкованих елементів для прикрашення предметів або архітектурних споруд.

Олігархія
режим, при якому політична влада належить вузькій групі осіб.

Орфей
у давньогрецькій міфології — співак, який своїм співом зачаровував не тільки людей, але й диких звірів, дерева, скелі, ріки.

ЗАВДАННЯ — ЗНАЙТИ ЇХ!

ТЕСТ ДЛЯ МАЙБУТНІХ ДІДІВ МОРОЗІВ

Перед тим, як вдягнути шубу й валянки Діда Мороза і вирушити роздавати подарунки, бажано перевірити свою здатність до цієї важкої професії. Дайте відповіді на такі запитання:

1. *На Заході Діда Мороза називають:*
а) Санта-Клаус;
б) Санта-Марія;
в) Санта-Барбара.

2. *Ніс у Діда Мороза має бути:*
а) червоний;
б) синій;
в) довгий.

3. *Найкращий час для роботи Діда Мороза:*
а) Новий рік;
б) Різдво;
в) Перше травня.

4. *Якщо хтось кине у вас сніжкою, ви погрожуєте йому:*
а) пальцем;
б) кулаком;
в) пістолетом.

5. *Спілкуючись з дітьми, ви:*
а) сюсюкаєте;
б) говорите басом;
в) застосовуєте ненормативну лексику.

6. *Найпривабливіша пісня для Діда Мороза:*
а) "В лесу родилась елочка";
б) "Гей, наливаймо повнії чари";
в) "Ой, мамо, Шикидим".

Якщо у ваших відповідях переважають пункти:
"а" – ви можете виступати на урядових заходах;
"б" – ви нормальний Дід Мороз для нормальних ялинок;
"в" – такому професіоналу, як ви, знайдеться місце на будь-якій ялинці в кожній країні.

Пакетбот
застаріла назва невеличкого поштово-пасажирського корабля.

АНЕКДОТИ ПІД ЯЛИНКУ

Дід Мороз запитує семирічного хлопчика:
– Ким би ти хотів бути, малюк?
– Продавцем!
– Але ти для цього ще малий.
– Нічого, я міг би продавати з-під прилавка.

Паркет
невеликі дерев'яні стругані планки для покриття підлоги.

Техаський мільйонер, який приїхав на Різдво до Лондона, зупинився в найдорожчому готелі і пішов до ресторану. Проте ніхто на мільйонера уваги не звернув.
Тоді він образився і гукає офіціанта:
– Принесіть мені страву за тисячу доларів!
– Перепрошую, сер, але в нашому ресторані півпорції не подають.

Прихильник зимового плавання (таких людей називають "моржами") вирішив на честь Нового року здійснити заплив у великій ополонці на Дніпрі. Роздягнувся він до плавок, стрибнув у крижану воду і пливе. Раптом бачить: поруч ще один морж – тільки в пальті та капелюсі.
– Вибачте, пане, але чому ви вирішили плавати у такому дивному вбранні?
– Вибачте й мені, пане, але це ви пливете. А я – тону.

– Марійко, що б ти подумала про мене, якби я надіслав тобі повітряний поцілунок?
– Що ти справжній ледар.

Святий вечір. У двері квартири стукають:
– Ми з Армії Спасіння з приводу кількох монет для злиденних.
– Дуже добре. Залишіть їх під дверима.

Рідина плаває і тоне

Рідина — так само, як і тверде тіло — може спливати на поверхню або тонути. Все залежить від такої властивості, як густина. Речовина при меншій густині важить менше, ніж такий самий об'єм іншої речовини, густина якої більша. Рідина буде плавати тільки в тій рідині, у якої більша густина.

Потрібні:

Забарвлена вода

Сироп

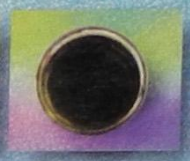
Соняшникова олія

Велика скляна посудина

Кілька дрібних предметів

1. Обережно влий сироп у посуд так, аби заповнити 1/4 посуду. Вливай сироп по перевернені ложечці.

2. Тепер поволі вливай стільки ж олії. Потім долий стільки ж забарвленої води.

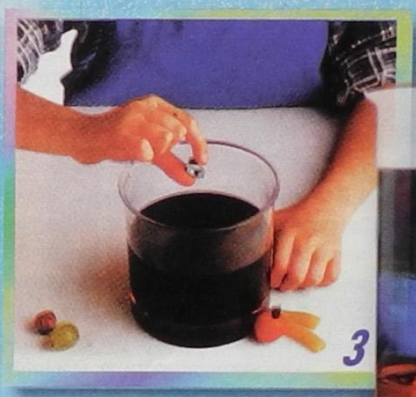

3. Ці три рідини не змішалися, а утворили три окремі шари, що плавають один над одним. Почергово вкидай дрібні предмети у посуд.

4. Предмети заглибились на різних рівнях. Вони опадали доти, поки не натрапили на густину, більшу ніж їх власна.

Лабораторія професора Крапки

Магнітні змагання

Магніти, як відомо, притягують до себе металеві предмети. Але не всі знають, що можуть вони це робити і через скло, пластик, воду. Спробуй використати властивість магніту до приведення в дію човників. Влаштуй магнітну регату. Але пам'ятай, що магніт повинен перебувати якнайближче до човника.

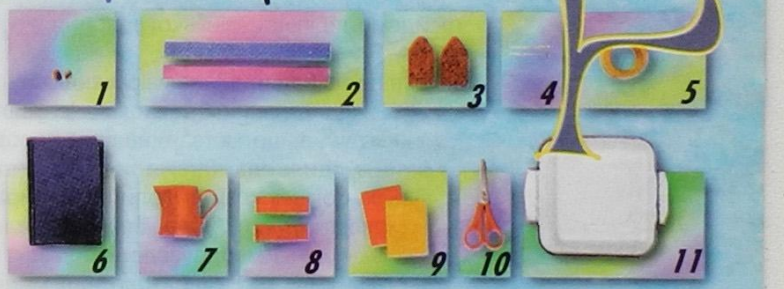

Потрібні:

1) 2 сталеві кнопки;
2) 2 плоскі смужки;
3) 2 човники;
4) 2 шпильки;
5) Стрічка самоклеюча (скотч);
6) 2 великі книжки;
7) Кухоль з водою;
8) 2 брускові магніти;
9) Кольоровий папір;
10) Ножиці;
11) Плоска посудина зі скла чи пластику;
12) 3 корки.

1. Кнопку ввіткни в корковий "човник". Так само зроби і з другим "човником".

2. Витни з паперу 2 кольорові вітрила. Настроми їх на вістря кнопок. Голівки кнопок знаходяться під "човниками", а паперові вітрила розгойдуються на вістрі кнопки.

3. Поклади книги на стіл. Зверху постав посудину з водою (як на знімку).

4. До кожної смужки приклей скотчем магніт. Легенько опусти "човники" на воду.

5. Поклади смужки з магнітами під дно посудини. Попроси свого друга (чи подружку), хай зробить так само. Пересуваючи смужки, спробуйте позмагатися.

Магніти діють крізь дно і воду, притягаючи кнопки.

ОСОБЛИВОСТІ УКРАЇНСЬКОГО

Про те, що в Індії звичайні корови і дещо незвичні для нас слони є тваринами священними, знають усі учні Класу. Це добре. Добре також і те, що всі наші знають про сумну долю зеленої африканської мавпочки в африканській країні Уганда. (Якщо хтось з вас про цю мавпу ще нічого не знає, то якось згодом ще розповім).

Це все, повторюю, добре. А от те, що навіть наш Колібрик з нашою ж Кицею не всі легенди знають про наших національних тварин, птахів та інших звірів — то ні, не дуже добре. Бо насправді українці завжди мали вельми цікаві думки щодо звичайних братів своїх менших.

Саме завдяки тваринам і народилося чимало народних прикмет, ігор, обрядів і ворожінь. Тому я, користуючись нагодою, охоче повідаю вам про особливості українського національного зоопарку.

КІНЬ

Він завжди користувався великою пошаною в Україні. Ще б пак! Відомо, яку велику роль кінь відігравав у господарській діяльності людини на селі.

Баский кінь завжди був символом швидкості. В давнину поширювалися легенди про крилатих коней, які залюбки долали не тільки поля і степи, але й перелітали через моря та океани. Втім, і сьогодні збереглося чимало пісень та казок про крилатих коней. Різні магічні дії та повір'я пов'язані з кінською підковою. Існувало вірування, що знайти підкову в дорозі — це добра прикмета. У селах і містах до сьогодні існує звичай прибивати підкову до порога, щоб люди входили до цієї хати тільки з добром.

У стайні ж поруч з конями було за звичай тримати ще й козла — для того, щоб він оберігав їх від нечистої сили. Тому перейдемо до іншої свійської тварини.

КОЗА

Ця тварина у традиційних віруваннях була доволі недвозначним символом. Існувала навіть думка, що ця тварина була породженням диявола. Вважали також, що відьма боїться кози і ніколи не відбирає її молока.

Однак коза символізувала й родючість, життєву силу. На Різдво у багатьох місцевостях України ще й досі влаштовують традиційні обходи села з "козою".

КОРОВА

Худобу (корову, телицю) взагалі ніколи не забували під час Великих Свят: її обкурювали ладаном і скропляли йорданською водою. [illegible] на Великдень гуцули христосаються з нею. [illegible] покійника виносили з хати, то вирискали [illegible]лів чи приганяли з поля всю худобу, [illegible]прощалася із своїм господарем.

КІТ

За деякими легендами, цього хвостатого прародича нашого Ковба-сана створив Бог. Це — чиста, прихильна до людини тварина. В деяких місцевостях коту приписували здатність охороняти обійстя від усього злого. Існувало повір'я: якщо кіт залишить свій дім, чекай на нещастя.

СОБАКА

Він з глибокої давнини став символом вірності, бо завжди був відданий своєму господарю. Звідси й примовка: "Вірний, як собака".

Та не тільки чотириногі були предметом людської цікавості. Чимало передбачень і прикмет українці пов'язували з птахами.

КУРКА

Коли курка починає співати, наче півень, то за народними прикметами це віщує смерть. Щоб відвернути нещастя, курку брали однією рукою за голову, другою за хвіст і міряли нею відстань від стола до порога хати, а потім відтинали ту частину, яка торкалася порога.

Курку використовували у весільному ритуалі — вона символізувала продовження роду. Тому гості на весілля приносили з собою курку. Смажена курка була обов'язковою обрядовою їжею молодят.

ПІВЕНЬ

За народним повір'ям, крик півня, що віщує наближення дня, відганяє від хати злих духів і нечисту силу.

Якщо ж півень обходив навколо обійстя, а потім злітав на тин і співав, треба було чекати гостей.

Особливими властивостями народна уява наділяла червоного півня. Існувала думка, що він приносить щастя, охороняє худобу від відьом, а маленьких дітей від підміни нечистою силою. Відомий також переказ про червоного півня, який може показати захований скарб — тож не забудьте взяти пташку з собою, вирушаючи на пошуки скарбів пані Гані.

ЛЕЛЕКА

Цей птах приносить щастя оселі, де він збудував гніздо. Якщо ж хтось зруйнує гніздо, то станеться біда — лелека принесе вогонь і спалить хату або накличе грозову хмару.

Існує багато легенд про походження лелеки. За однією з них, Бог дав людині лантух і наказав віднести далеко в ліс з умовою не розв'язувати і не заглядати в нього. Та чоловік не витримав і поцікавився, що

НАЦІОНАЛЬНОГО ЗООПАРКУ

він несе. Тоді з мішка повискакували жаби, вужі та змії і розповзлись по всьому світу. Розгніваний Бог перетворив того чоловіка на лелеку і звелів ходити по полях і болотах, шукаючи усе гаддя.

ЗОЗУЛЯ

Символ суму та вдівства. Її вважали віщим птахом. Вона пророкує терміни життя і смерті, щасливе або ні заміжжя. Хто перший почує навесні голос зозулі, повинен сказати: "Зозуле, закуй мені, скільки літ я буду жити?" Вважалося, що зозуля може накувати добробут на весь рік, якщо під час першої зустрічі з нею мати гроші в кишені.

Голос зозулі був передвісником доброго або поганого врожаю: коли зозуля закує до Юрія (23 квітня) на голе дерево, то буде голодне літо, а якщо на лист — то поліття (врожайне літо).

Кує зозуля тільки навесні, від Благовіщення до Івана Купала, а як достигне ячмінний колос, вона ним "давиться" — перестає кувати.

Щодо походження зозулі існує багато народних переказів. Один з них згадував Борис Грінченко в оповіданні "Під тихими вербами". Князівна, яка палко покохала козака, була проклята князем-батьком: "Будь же ти проклята навіки і стань зозулею". І тепер вона літає пташкою-сиротою і плаче.

ЛАСТІВКА

До ластівки в українців склалося ставлення як до божої пташки. Доброю прикметою вважалося, якщо ластівка зів'є гніздо на хаті. Зруйнувати гніздо — великий гріх: на обличчі може з'явитися ластовиння, або ластівка почне літати до корови і зіпсує молоко.

Побутувало повір'я, що ластівки не відлітають у вирій, а зимують на дні озер, річок, криниць, з'єднавшись у вигляді ланцюжка. Той, хто вперше побачить ластівку навесні, кидав у неї грудочку землі, примовляючи: "На тобі, ластівко, на гніздо!"

ВОРОН

От він мав недобру славу. Каркання ворона над хатою віщувало лихо або близьку смерть когось із членів сім'ї. Особливо поганою прикметою було каркання ворона для того, хто вирушав у дорогу. Тоді треба було сказати: "На свою голову каркай, не на мене!"

ГОРОБЕЦЬ

Його всюди вважали нечистою пташкою. Це передусім пов'язано з тим, що горобці шкодили посівам. Існували навіть замовляння і магічні дії, які мали захистити поля від горобців.

За народним повір'ям, у горобину ніч, що настає напередодні Семена (1 вересня за старим стилем), багато горобців гине.

СОВА

Вона вже точно була уособленням темних сил. Уночі крик сови віщує нещастя. Якщо сова вдариться крилами у вікно — згорить хата або помре її господар.

СОРОКА

А вона на своєму довгому хвості приносить новини. Існувала і така приказка: "Сорока стрекоче, бо гостей хоче". Відтак треба було готуватися до зустрічі.

Також і дикі тварини вшановуються у дуже давніх обрядах.

ЖАБА

Її наділяли здатністю приносити людям як добро, так і зло. Знищення жаб вважалося тяжким злочином, це могло накликати біду на людину та її близьких. Палиця, якою було відігнано вужа або змію, коли ті нападали на жабу, миттєво набувала чудодійних властивостей.

В той же час жаба виступала уособленням нечистої сили. Її укуси вважалися — безпідставно! — небезпечними і навіть смертельними. Остерігаючись бородавок, жабу боялися брати в руки. Недоброю прикметою вважалося, коли жаба з'явиться в хаті або перебіжить дорогу.

Використовували жабу і в народній медицині. Мертву жабу прикладали до наривів як компрес. Вірили, що молоко, в яке вкинули жабу, здатне зцілити від укусу гадюки.

ЗАЄЦЬ

У всіх народів він був символом боягузтва. Коли заєць перебіжить дорогу — це не на добре. Щоб запобігти цьому, на дорогу кидали жмут сіна. На Слобожанщині заєць, який з'являвся поблизу житла, вважався передвісником пожежі.

ВУЖ

У багатьох місцевостях України існувало повір'я, що вуж, який оселився у хаті, стає своєрідним охоронцем обійстя, приносить багатство і щастя. В народній уяві вуж був наділений здатністю смоктати молоко у корови. Вважалося, що корова, біля якої з'являється вуж, дає більше молока. Тому цього плазуна не можна було вбивати.

ГАДЮКА

Неоднозначним було ставлення українців до гадюки. Існували розповіді про ворожбитів, які вміли скликати гадюк свистом або грою на сопілці, приручали їх, а іноді й насилали на шкоду людям. Той, хто скуштує вареного м'яса гадюки, здобуває особливу змійну мудрість, знання таємниць природи. Вважалося, що змія, котра вкусила людину, потім обов'язково повзе до води. Якщо потерпілий випередить її, він залишиться живий, а як не встигне — порятунку вже не буде. Щоб уберегтися від зустрічі з гадюкою, люди не називали її вголос, а говорили: вона, довга, поганка; та, що під коренем сидить.

ГОРА РАШМОР

У граніті гори Рашмор у Блек-Хіллз вирізані 18-метрові голови чотирьох американських президентів: Джорджа Вашингтона, Томаса Джефферсона, Теодора Рузвельта і Авраама Лінкольна. Скульптор Гатсон Борглем віддав перевагу саме Теодору Рузвельту, напевне тому, що вважав виконання його окулярів особливою художньою сміливістю.

Ідея такого пам'ятника прийшла спочатку в голову Доану Робінсону, історику і публіцисту тих країв. У 1924 році йому вдалося зацікавити тим проектом Гатсона Борглема, і вони вирішили спорудити тут величезні статуї президентів. Борглем спочатку планував вибити у скелі бюсти. Але поскільки цей задум так ніколи і не здійснився, то правильним виявилося рішення почати згори, з голови.

У 1926 році, коли розпочалась робота, Борглему було 56 років, і до кінця свого життя він нічим іншим не займався. Це був маленький лисий чоловік, дуже життєрадісний і патріотично настроєний, але працювати з ним було надзвичайно важко. Він був у центрі уваги преси. Ескіз пам'ятника він, звичайно, зробив, а на виконання його відправив гірників із всієї округи. Вони зривали скелі динамітом, щоб надати їм форму великих голів, і висікали обличчя з допомогою зубил і молотка.

У Борглема ідеї були такі ж незвичайні, як його ім'я. Повністю його звали Джон Гатсон де ла Мот Борглем. Він народився у 1871 році неподалік від Беар-Лейк (штат Айдахо) у сім'ї емігранта з Данії. Батьки належали до секти мормонів, а сам батько працював різьбярем по дереву. Борглема послали вчитися у католицький інтернат ордена єзуїтів у Ксав'єр (штат Канзас). Його талант художника проявився вже в учнівські роки. З 1890 року він учився в Парижі і там познайомився з великим скульптором Огюстом Роденом, якого дуже поважав. У 1915 році його запросили у Стоун-Маунтін поблизу Атланти для роботи над головою Роберта Е. Лі. Спочатку він задумав ще більш грандіозніший проект: у скелі довжиною півкілометра він збирався вирізати маршируючу піхоту і кавалерію армії конфедератів, а верхи на конях — Лі, Кам'яну Стіну Джексона і Джефферсона Девіса. Але Комітет і Борглем ніяк не могли між собою домовитися, і проект не був здійснений.

Щодо гори Рашмор у Борглема також виникали постійні конфлікти з Управлінням національних парків, а роботи постійно переривалися то через нестачу грошей, то через погану погоду. У 1930 році відбулося відкриття голови Вашингтона, у 1936 році був відкритий Джефферсон, у 1937 році — Лінкольн і, накінець, у 1939 році була готова голова Рузвельта. Борглем помер у 70-річному віці, так і не закінчив своєї грандіозної праці. Його син Лінкольн Борглем продовжував деякий час справу батька, доки фінансування зовсім не припинилося. Монумент обійшовся майже в один мільйон доларів.

Уікенд
час відпочинку й розваг від суботи до понеділка в Англії, США та деяких інших країнах.

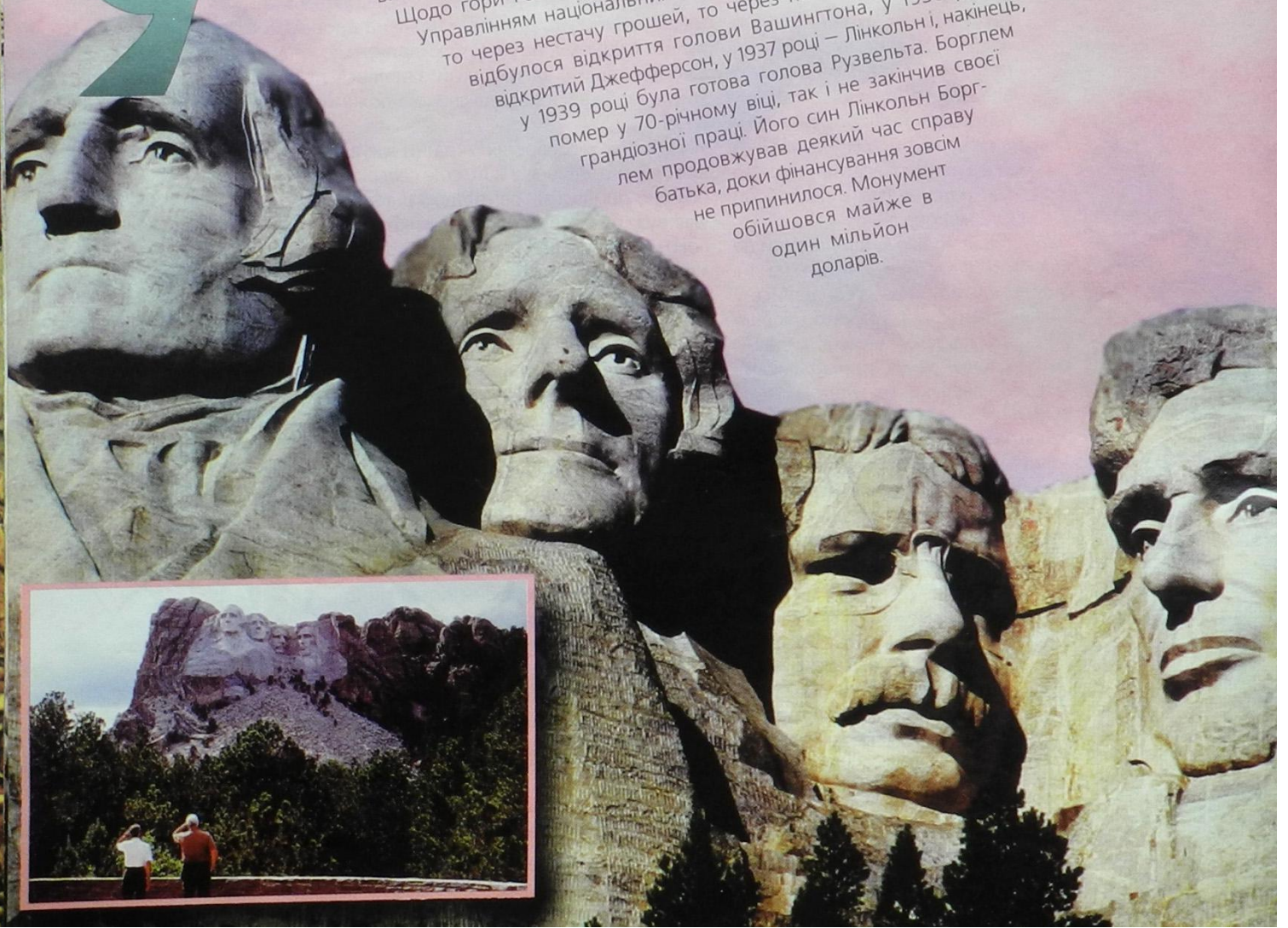

ЯК ЗВІЛЬНИТИ ПЕРСТЕНЬ

Це дуже гарний фокус. Він сподобається і твоїм ровесникам, і батькам, і навіть бабусі з дідусем. Ото буде радості, коли внук чи внучка звільнять перстень "з полону"!
Уявляєш? Ти зав'язуєш на магічній паличці два шнурки, насилюєш на шнурки два перстені. Зав'язуєш ще один вузол, аби перстені не зісковзнули. Швидкий рух магічною паличкою і — о диво! — перстені вільні. Матерія проникає крізь матерію!

ПІДГОТОВКА

Ніяких особливих речей тут не потрібно. Можеш усе взяти у глядачів. Магічною паличкою може стати ручка чи олівець. А два шнурки довжиною 50–60 см можна взяти з черевиків. Як у когось не буде перстенів, то можна взяти кільця від ключів.

ДЕМОНСТРУВАННЯ

Попроси помічника потримати кінчик магічної палички і перекинь через неї два шнурки. Зав'яжи звичайний вузол, як на знімку, і міцно затягни. Тепер паличка вже не вислизне, і нехай помічник тримає кінці шнурків. Якщо уважно придивишся до знімка, то зауважиш, що помічник тримає у кожній руці обидва кінці того ж самого шнурка. В цьому весь секрет фокуса, і завдяки цьому перстені вільно спадають із шнурка. Але це буде потім. А зараз позичаєш у глядачів кілька перстенів, насилюєш їх по одному на два кінці шнурка і просуваєш аж до чарівної палички.

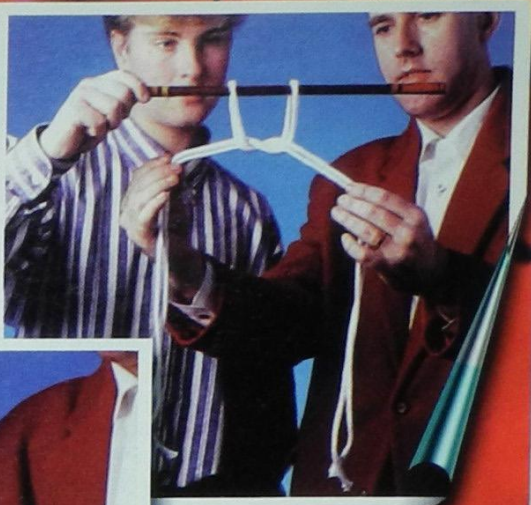

ВГОРІ: Таємниця фокуса полягає у тому, яким способом зав'язати вузол. Якщо міцно його затягнеш, паличка не вислизне.

ВГОРІ: Переконайся, що обидва кінці шнурка пройшли через перстень.

ПРАВОРУЧ: Здається, що звільнити перстені неможливо.

ПРАВОРУЧ: Коли витягнеш паличку, перстені будуть вільні. Але щоб фокус справив більший ефект, притримай вузол ще кілька секунд.

ВНИЗУ: Торкнися вузла чарівною паличкою, і він розв'яжеться магічним способом.

Твій помічник тримає кінці шнурка весь час, щоб було видно: ти не міг зсунути перстені зі шнурків. Для того, аби переконати глядача, візьми по одному шнурку з кожної руки помічника і зав'яжи одинарний вузол. Аби звільнити перстені, вистачить висунути паличку з вузла. Ще кращий ефект буде, коли зробити по-іншому. Тримай перстені і висунь паличку — тримаючи перстені, запобіжиш, аби вузол не розв'язався.

"З РАНКУ ДО НОЧІ БАЧУ ТВОЇ ОЧІ"

Хорошу пісню вигадав Олександр Пономарьов, душевну. І правдиву. Бо по собі знаю, як воно буває у дитинстві: лягаєш спати, заплющуєш очі, а замість нормального сну всю ніч бачиш тільки обличчя тієї дівчинки, яка тобі сподобалася. Така гарна дівчинка, така усміхнена, така вродлива!.. Як же її звуть?.. Ні, вже не пам'ятаю.

Втім — це я не пам'ятаю її імені. А ти, швидше за все, просто і не знаєш. Бо ви не познайомились: ти її побачив, з першого погляду закохався, а підійти і познайомитись не наважився. І тепер ніколи не наважишся. Бо не знаєш, як треба знайомитись.

Чесно кажучи, не я сам той сценарій вигадав — то суто ваша поштова творчість вигадала напрочуд актуальні запитання, які горохом посипалися на мене з останніх листів: "Як треба знайомитись?"

Власне, самому запитанню, звичайно, передують схвильовані оповіді дівчаток і хлопчиків на кшталт: "Мені дуже подобається одна дівчинка (варіант: один хлопчик), та я зовсім не уявляю, як з нею (з ним) познайомитись, як сподобатись". Як правило, такі листи закінчуються одноманітно: "Во Віку, допоможи мені, як ти допомагаєш Киці!"

Якщо чесно, мені ніякого часу і ніяких грошей не вистачить, аби за всіма адресами поїхати і всіх бажаючих перезнайомити. Не кажучи про те, що можна і наразитись. Бо якось одну дівчинку познайомив з предметом її сподівань, а за тиждень — лист: "Любий Во! Виявляється, ти цікавіший за того хлопця. Давай краще з тобою дружити". Тобто — результат може виявитись зовсім не такий, на який розраховували.

Відтак спробую допомогти всім бажаючим через "Клас". І відповідь моя буде напрочуд проста — на все життя запам'ятайте ЗОЛОТЕ ПРАВИЛО Во Віка:

"Для того, щоб познайомитись і сподобатись, треба тільки познайомитись і сподобатись!" Все. Крапка.

Упевнений, що варто лише вголос сказати: "Дозвольте з вами познайомитись", — та ще й додати сюди ж доброзичливу усмішку — жодна людина не дозволить собі відповісти негативно. Якщо, звісно, ця людина не цілковита дурепа, а з дурепами нам і знайомитись зовсім не обов'язково.

Для особливо нетямущих пояснюю Золоте Правило. Коли моя донька Катя була зовсім маленькою, то була вона такою ж сором'язливою, як і я, відтак частенько просила: "Тату, мені подобається ота дівчинка, познайом нас". Що я і робив. На щастя, Катя згодом зрозуміла, що кожного разу бігати за татом обтяжливо, оскільки незнайомець може зникнути назавжди, і навчилася знайомитись самотужки. Тут я хочу звернути вашу увагу на дієслово "навчилася". Тому що сором'язливій і відлюдній особі слід, передусім, привчити себе не боятися розмов з незнайомцями. Це я теж з власного досвіду знаю!

Колись для мене було цілком неможливо починати розмову з незнайомою людиною. Особливо ж — з дівчатками. Я боявся їх просто до нестями!.. Та коли мені стало нестерпно самотньо, я збагнув, що знайомитись слід "з розбігу". Тільки побачив привабливе дівчисько, зразу біжи знайомитись — ще до того, як встигнеш перелякатися!

Дуже ефективний ще й такий варіант: "Здрастуй, Марійко! Який я радий знову бачити тебе! Це ж ми з літа так і не зустрічалися..." Поки з'ясується, що ніяка вона не Марійка і що взагалі вона бачить тебе вперше у житті, розмова вже покотилася, контакти замкнулися, струм пішов! Будьте гранично привітними й усміхненими. І тягніть час! Я потім поясню, навіщо.

Тобто — не давайте собі часу на переляк й імпровізуйте! Тільки так можна навчитися знайомитись, і тільки в такому разі ви не відчуватимете нестерпного жаху, наближаючись до предмета своїх уподобань — до дівчинки тобто. А тоді і сам Пан Випадок, безперечно, прийде вам на допомогу. Бо часом він дуже любить знайомити хороших людей. Саме про це і написала мені Оленка зі Львова:

"Поздоров мене, Во Віку! Я познайомилася з чудовим хлопцем! Сталося це на квітковому ринку, де купляла квіти мамі на день народження. Є в мене погана звичка: я люблю солодке. От і на базарі я купила морозиво і два повітряних тістечка. З ними в руках я і стояла, вибираючи квіти. Повз мене проходив цілий гурт хлопців, і я ненавмисне забруднила одному з них куртку. Він розвернувся і хотів було мені щось таке прикре сказати — але чомусь передумав, усміхнувся, взяв у мене одне тістечко і почав їсти. Я очманіла. І тільки тоді, коли він узявся і до другого, розв'язався мій балакучий язик. Не пам'ятаю, що я говорила, але він тільки мовчки посміхався і їв. Хлопці, що чекали на друга, реготали. Тоді він махнув їм рукою, і вони пішли. А він сказав: "Ходімо, я куплю тобі тістечка"... Отак я і познайомилась з моїм Сашком..."

Випадок?.. Справді, саме він — Пан Випадок. І він неодмінно прийде до кожного з вас, якщо ви навчитесь не боятися знайомств. Як казав колись Кузьма Прутков: "Хочеш бути щасливий? Будь ним!"

Ну а наступної зустрічі — а буде це в новому 1998 році (чи не забули ви передплатити "Клас"?) — я спробую розповісти про те, як привернути до себе увагу. Тобто — як сподобатись. Але вже в наступному році. Бувайте!

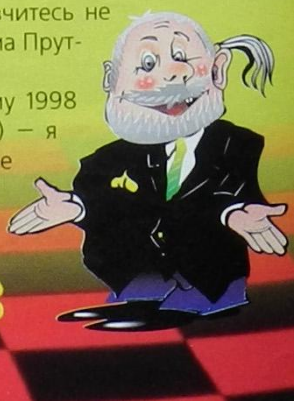

Школа детективів

Кожен детектив повинен добре орієнтуватися на місцевості. Для того, щоб спостерігати за злочинцями чи підозрілими особами, треба вміти чітко визначати відстань.

Отже, запам'ятай:

На відстані

50 м – видно обриси обличчя;
100 м – очі перетворюються на крапки;
200 м – можна розрізнити деталі одягу;
300 м – обличчя "розпливається";
400 м – видно рухи людини;
500 м – розрізняється колір одягу та головного убору;
600 м – видно лише силует;
700 м – силует ледве розрізняється.

Об'єкт здається дальшим, ніж насправді, якщо:

1. Дивитись на нього через поле.
2. Лежати на землі.
3. Він віддаляється по вузькій вулиці.
4. Він стоїть у тіні.
5. Зливається за кольором із середовищем.
6. Його видно у тумані чи сутінках.

Об'єкт здається ближчим, ніж насправді, якщо:

1. Він плаває у воді.
2. Сонце у тебе за спиною.
3. Він знаходиться вище або нижче, ніж ти.
4. Він крупніший за оточуючі предмети.
5. Вирізняється з кольору середовища.
6. Вас розділяє провалля.

Визнач вік

Знаючи вік, зріст та вагу різних людей – наприклад, твоїх родичів – можна потренуватися у визначені цього в інших, у тому числі – підозрюваних.

Спробуй визначити, якій з характеристик відповідає кожна особа, зображена на малюнку.

Дядько Євген *– 42 роки, 69 кг, 1,75 м;*
Тітка Маргарита *– 40 років, 63 кг, 1,6 м;*
Брат Андрій *– 18 років, 63 кг, 1,9 м;*
Двоюрідна сестра Жанна *– 25 років, 51 кг, 1,8 м;*
Дідусь Петро *– 68 років, 100 кг, 1,8 м;*
Бабуся Ганна *– 99 років, 40 кг, 1,5 м;*
Двоюрідний брат Михайло *– 39 років, 80 кг, 1,9 м;*
Дядько Василь *– 66 років, 75 кг, 1,82 м.*

ВІДПОВІДЬ:
1. Дідусь Петро; 2. дядько Євген;
3. брат Андрій; 4. дядько Василь;
5. двоюрідна сестра Жанна;
6. бабуся Ганна;
7. двоюрідний брат Михайло;
8. тітка Маргарита.

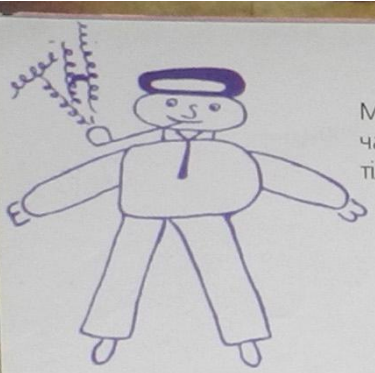

Між іншим, а чи знаєте ви, скільки коштує шпигунська робота? Я теж тривалий час не знав. Доки не прочитав інформацію американського уряду. Виявляється, тільки на утримання американських "лицарів плаща та кинджала" щороку виділяється 26,6 мільярда доларів США. Не дешево, та як сердито!

Коди і шифри

Простий шифр

Не обов'язково шифри повинні бути аж занадто складні, якщо повідомлення треба сховати лише від випадкового стороннього погляду. Цей веселий чоловічок часів першої світової війни є зашифрованим повідомленням, у якому можна прочитати: "Ypres" (це місцевість у Франції) та дату — 8.

Шпигуни використовують коди для спілкування і шифри для того, щоб зберігати таємницю своїх повідомлень. У коді цифри, літери чи символи призначені для заміни слів або якихось сигналів. Деякі коди ми використовуємо кожного дня. Наприклад, коли ти відправляєш листа, він потрапляє до адресата завдяки поштовому коду — індексу. Колись розвідники надсилали повідомлення азбукою Морзе — у вигляді крапок і тире, які могли зрозуміти радисти. Інші коди, на відміну від азбуки Морзе, дуже складні і їх майже неможливо "зламати". Шифри ще більше засекречують повідомлення. Вони схожі на коди, але мають спеціальні "ключі" для шифрування — тобто перетворення повідомлення у шифр. Ключем може бути цифра, слово або навіть вірш. Той, хто має ключ до шифру, легко може розшифрувати сигнал — знову зробити з нього простий і зрозумілий текст. Без ключа повідомлення має вигляд хаотичного набору символів.

Шифровий диск

Такий металевий шифровий диск було винайдено у 1802 році. Його діаметр трохи менший за 6 см. Два внутрішні кола повертають таким чином, щоб вони співпали з певними літерами та цифрами на двох зовнішніх колах. Таким чином отримують досить простий замінний шифр, у якому кожна літера чи цифра замінюється на іншу. Наприклад, "В" кожного разу пишеться замість "Е". Такий шифр дуже легко "зламати".

Аркуші з кодом

Такі таблиці дозволяли легко писати шифровані повідомлення. Мініатюрні аркуші з кодами, які тут показані у свій справжній розмір, були заховані у сумочці англійської розвідниці Івон Кормо, яка діяла у Франції під час другої світової війни. На відміну від шифрового диска, така система дозволяла замінювати літеру "Е" кожного разу, коли вона вживалася у слові, іншими літерами.

Черемшина Марко
український письменник.

Зашифрований метелик

Британський шпигун Роберт Баден-Пауел (1857 — 1941) під час своєї місії у Монтенегро на узбережжі Адріатичного моря працював як колекціонер метеликів. Саме тоді він зробив цей малюнок метелика, який спокійно сидить на гілочці.

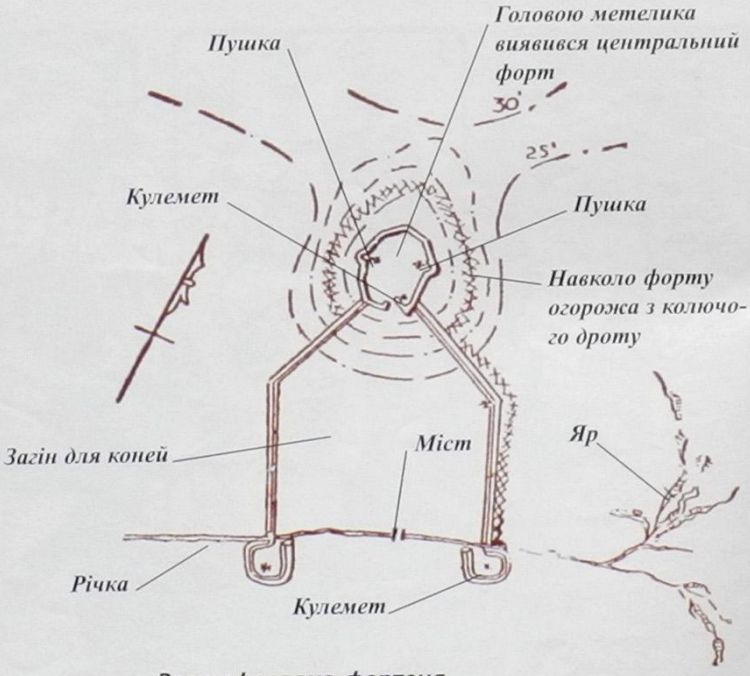

Розшифрована фортеця

Насправді малюнок Бадена-Пауела був прихованим планом фортеці Котор. Пізніше свій цікавий досвід Баден-Пауел передавав дітям, оскільки був одним з вожатих руху Бой Скаутів, який було засновано 1908 року.

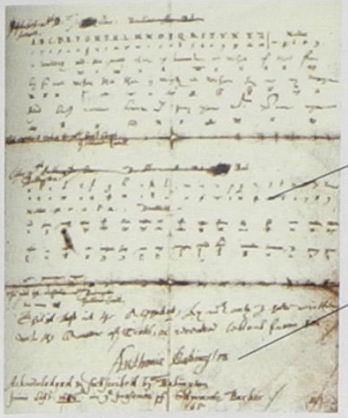

У кришці закріплювали запасні лампи.

Числа поміж символів означали прізвища певних людей.

Цей зашифрований лист підписаний Ентоні Бабінгтоном, учасником змови, метою якої було вбивство королеви Єлизавети I.

Королівський шифр

Мері, королева Скоттів, надсилала з в'язниці зашифровані послання своїм прибічникам і отримувала повідомлення від них у бочках з пивом. У замінному шифрі, який вони використовували, один і той же символ заміняв певну літеру кожного разу, коли вона з'являлася. Отже, цей шифр можна було дуже легко "зламати".

Прискорене шифрування

Шифрувальна машина "Енігма" (Таємниця) використовувалась німецькими військовими, дипломатами та шпигунами у 30-ті роки та під час другої світової війни. Довгий час перехоплені сигнали "Енігми" збивали з пантелику шифрувальників інших країн. Але польській розвідці за допомогою "крота" у шифрувальному відділі Німеччини вдалося у 1938 році зрозуміти три чверті інформації "Енігми", а в 1939 році вони поділилися своїми знаннями з британськими та французькими колегами.

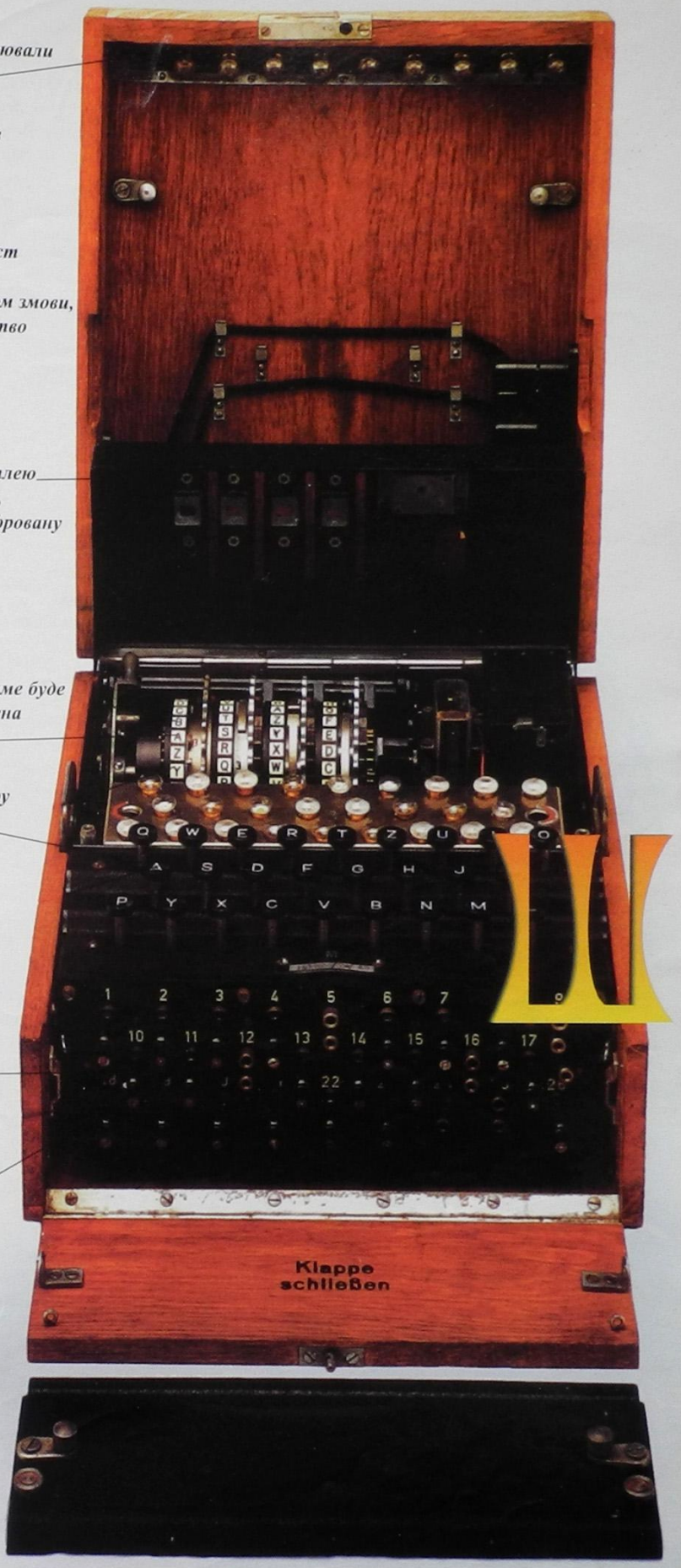

За віконцями дисплею загорялися лампи, висвічуючи зашифровану літеру.

Позиції дисків визначають, як саме буде зашифрована кожна літера.

Клавіші для набору повідомлення

Під'єднання перемикачів ускладнювали шифр.

Диски та перемикачі забезпечували мільярди комбінацій.

"Енігма" в дії

Після того, як три або чотири шифрувальні диски та перемикачі ставились у певні позиції, процес шифрування відбувався автоматично. Коли натискали клавішу з літерою, на дисплеї зверху висвічувалася абсолютно інша літера. Літера шифрування не повторювалась і кожного разу була інакшою. Для розшифровки перелічені операції проводили у зворотному порядку. В принципі, повідомлення "Енігми" було неможливо розшифрувати, не знаючи позицій шифрувальних дисків, але принцип роботи і сама машина, яку розвідка Польщі передала Великобританії, допомогли секретним службам англійців "зламати" більшість кодів "Енігми" під час операції "Ультра", яка до 1972 року зберігалася під грифом "секретно".

Шантаж

злочин, полягає в загрозі викриття, розголошення ганебних відомостей з метою добитися якоїсь вигоди.

Наталка Могилевська

„Самота“

То зима, то весна,
Стало срібне зеленим,
То у радощів присмак біди.
Ти один, я одна,
Наче ми полонені
Самоти...
І щоночі, щоночі, щоночі
Сни ти бачиш тривожні і злі.
І, прокинувшись, тихо шепочеш:
Наталі...

Приспів:
Ти самотній, я самотня,
Ми в розлуці, як в безодні.
Наче кара божа,
На чаклунку схожа
Чорноока самота.

Хтось наврочив тобі,
І мені хтось наврочив,
Розвели поміж нами мости.
І куди не підеш —
Всюди чорнії очі
Самоти, самоти...
І щоденно, щоденно, щоденно
В небесах на прозорому склі
Ти ім'я моє пишеш натхненно:
Наталі, Наталі...

Приспів (3 р.)

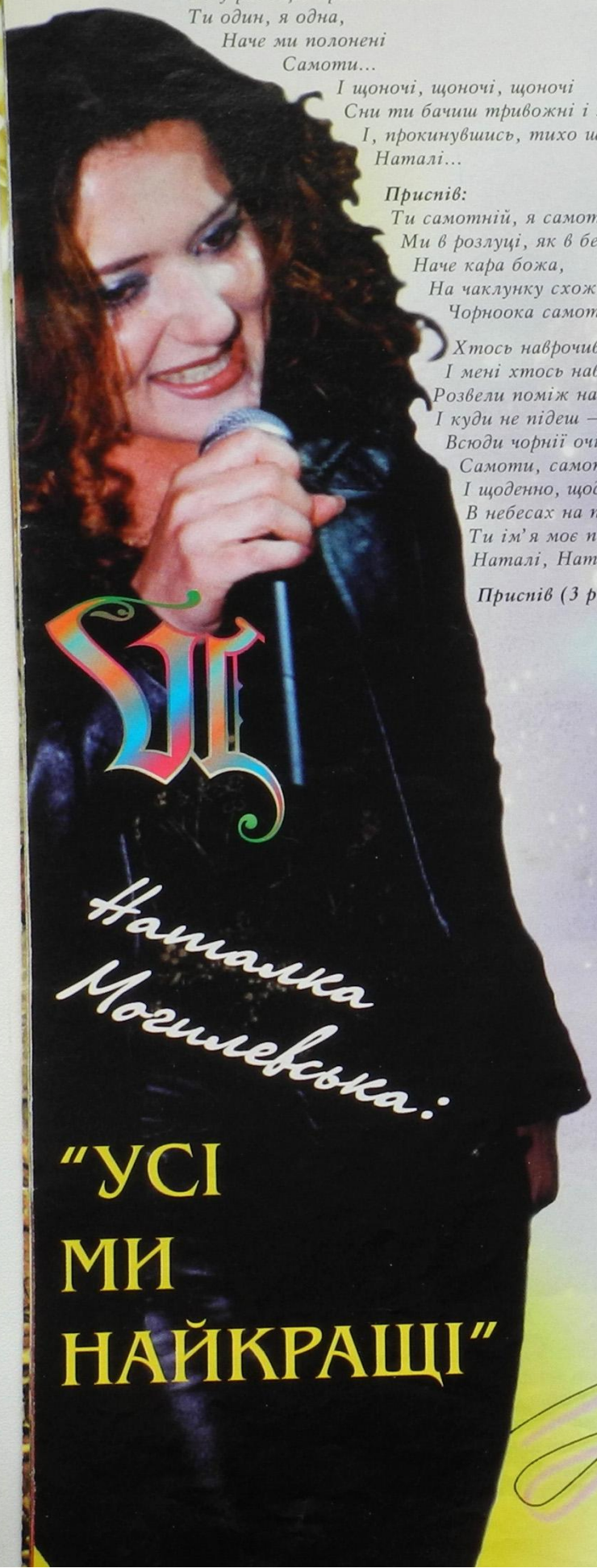

Наталка Могилевська: "УСІ МИ НАЙКРАЩІ"

— Дата народження?
— 2 серпня.
— Знак зодіаку?
— Лев.
— Музична освіта?
— Музична школа, естрадне училище, інститут культури.
— Дитяче прізвисько?
— Тата.
— Ким хотіла бути в дитинстві?
— Актрисою і співачкою.
— Чи часто закохуєшся?
— Завжди.
— Ти віриш у кохання?
— Воно править моїм життям.
— Коли вперше закохалася?
— У 4 класі.
— Заповітна мрія?
— Назавжди залишитися дитиною.
— Якою іноземною мовою володієш?
— Англійською.
— Чи не лякає тебе слава?
— Дай, Боже, сили, щоб не злетіти.
— Улюблені:
— Шкільні предмети?
— Фізкультура, література.
— Вид спорту?
— Водні лижі, гімнастика, кінний спорт, футбол.
— Квіти?
— Лілії.
— Тварини?
— Собака, кінь.
— Заняття?
— Спорт, малювання, танці.
— Страви?
— Французька кухня.
— Місто?
— Київ, усі міста Заходу України, Одеса.
— Автомобіль?
— "Мерседес".
— Спортсмен?
— М.Тайсон.
— Політик?
— А.Деркач.
— Актор?
— Р.Гір, В.Тихонов.
— Поет?
— А.Ахматова, Є.Євтушенко.
— Композитор?
— Бетховен, Бах, О.Ягольник.
— Виконавець?
— Мадонна, Б.Краун, О.Пономарьов.
— Пісня?
— "Кабаре" Л.Мінеллі.
— Власна пісня?
— "Романс о любви".
— Казка?
— Байки Крилова.
— Книга?
— "Майстер і Маргарита".
— Вислів?
— "Усі ми найкращі".
— Побажання читачам журналу "Клас".
— Кожен раз читайте "Клас!".

Кожен раз читайте "Клас"

Н. Могилевська

Класні музичні новини

"Скрябін"
Гурт "Скрябін" припинив концертну діяльність і працює над альбомом "Хробаки", який матиме зовсім інший напрямок. "Скрябін", нарешті, має власну студію звукозапису в Києві. Назву студії придумав сам Кузьма, і звучить вона досить оригінально – "Спати". Можливо, це зв'язано з недоспаними ночами молодого тата і першими нічними сольними номерами його донечки Барбари.

Анжеліка Рудницька
Анжеліка Рудницька, ведуча "Території А", щодня отримує мішки листів від своїх шанувальників. Є питання, яке зустрічається чи не в кожному листі: "Кому належить ваше серце?" Журналістка обіцяла назвати ім'я цього щасливця під час урочин, присвячених другій річниці з дня виходу передачі. Але цього не сталося. Серце Анжеліки і надалі належить усім фанам "Території А".

"Аква-Віта"
На сьогодні популярними стали аудіокасети дуету "Аква Віта", які дуже швидко розходяться у продажі. Самі ж солісти є надзвичайно здивовані цим і не можуть повірити у власний успіх. Тепер "Аква Віта" має свого спонсора. Фірма "Миргородська вода" погодилася оплатити кліп пісні "Усяке зло пропаще".

Юрко Юрченко
День народження у Юрка Юрченка 24 листопада, а 22 листопада планується його перший сольний концерт у палаці культури "Україна" під назвою "День народження Юрка Юрченка". Співак мріє у найближчому майбутньому зробити ще одну величезну акцію – концерт на республіканському стадіоні Олімпійський", куди він зможе запросити усіх своїх фанів і подарувати кожному автограф на листівці та аудіокасету.

Ані Лорак
Улюбленою книгою співачки є Біблія, з якою вона не розлучається ніколи. Вічна книга є для неї інструкцією життя, яка допомагає у важкі хвилини. На жаль, таких хвилин у співачки було аж надто багато – навчання у школі-інтернаті, загибель старшого брата Сергія в Авганістані, коли Ані було 9 років. Хочеться щиро побажати юній вродливій і талановитій 19-річній співачці щасливої зірки.

Катя Чілі
Володарка Гран-прі цьогорічної "Червоної рути" киянка Катя Чілі готує новий альбом "Русалки". Співачка є прихильницею Партії зелених, тому всі пісні носять характер захисту тварин.

"ВВ"
"Радіо-Люкс" започаткувало зовсім незвичний хіт-парад – комп'ютерний. Тепер кожний, хто є абонентом міжнародної комп'ютерної системи "Інтернет" має змогу проголосувати за свого улюбленця українською та англійською мовами. Можна також, знайшовши відповідний файл, взнати хто, звідки і коли проголосував за того чи іншого виконавця у будь-якій точці планети.
З перших днів лідером комп'ютерного хіт-параду є група "ВВ".

"Грін-Грей"
Після успішних гастролей у Санкт-Петербурзі і повернення з Ротердаму, де їм було вручено премію MTV, російськомовний гурт "Грін-Грей" зумів заполонити душі вимогливого слухача заходу України. Усі концерти зелено-сірих пройшли тут з успіхом.

Матеріали підготовлено з допомогою першого українського музичного журналу "Галас".

Оля Юнакова
Гастрольний тур, якого ще не бачила Україна, розпочинає у грудні ректор Київського інституту культури М.Поплавський. У сольне турне "Від сердець до сердець" перший в Україні співаючий і гастролюючий ректор вирушить разом зі своїми студентами – "Аква-Вітою" і Олею Юнаковою. До речі, Михайло Михайлович готує до випуску свій дебютний альбом "Юний орел".

Свято дівочої долі

"Від своєї долі не втечеш"... Споконвіку в народі жила віра в Долю: чи-то добру, чи в лиху. Кожний мав свою. І ти тепер теж маєш — хоча, може, й сам про це не здогадуєшся. Але вже маєш — повір досвідові Класного! Тобто моєму.

Долю треба було пестити, любити і поважати. Ось чому свято Долі, яке відзначається 7 грудня, є одним з найдавніших українських традиційних свят. У християнській релігії воно збігається з Днем святої великомучениці Катерини, яку вважають опікункою молоді, взагалі, і читачів нашого "Класу", зокрема.

Колись у цей день дівчата ворожили на добру для себе Долю. Дівоча громада влаштовувала вечорниці, де їли тільки борщ та пшоняну кашу, посипану маком,— праслов'янську страву, якою частували богів і душі предків. Її до наших часів уживають як ритуальну страву під час великих свят та в поминальні дні.

Обряд ворожіння починався зранку. До сходу сонця дівчина йшла в садок і зрізала гілочку сливи або вишні, ставила її у воду. Якщо гілка розцвітала до Різдва чи Нового року — можна було невдовзі сподіватися на шлюб.

Ворожили надворі і в хаті: за співом півня, розмовою на вулиці чи в кімнаті, за тим, як кипить у горщику вечеря, як потріскує вогонь у печі. Ворожили і жменькою пшениці. Як зернят парна кількість, то скоро суджений трапиться, а як ні — то треба ще зачекати.

Опівночі дівчата брали горня з вечерею, обгортали його новим рушником, по черзі виходили за ворота й гукали:

"Катерино, Доле наша, покрий голівоньку — буде каша".

Смерть під партою

(стерео-кримінальні оповіді кота на ймення Ковба-сан)

Як ви, напевне, пам'ятаєте, одного не зовсім чудового ранку я побачив у нашому Класі цілком мертвий телевізор, що лежав під партою з наскрізь пробитим екраном. Ця прикра подія надихнула мене, наймудрішого з усіх котів у світі, розпочати розслідувати цей ганебний злочин: хто саме наважився на вбивство найкращого друга всіх школярів — телевізора?..

Свою оповідь про цю криваву справу я продовжу вже в першому номері "Класу!" наступного року. Тому поспіши на пошту, щоб передплатити наш журнал. Може, ще встигнеш!

А роздивившись головну деталь цієї стереокартинки і скориставшись потаємним Класним кодом

10.9.2.6.5.11.3.12.4.1.8,

ти зробиш ще один крок до розкриття жахливої таємниці "Смерті під партою".

Бажаю успіху!